עיריית רמת-גן

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס׳ 70 א׳

מיום רביעי, ג׳ בחשוון תשפ״ד (18.10.2023)

במרכז ההפעלה העירוני ברחוב זיסמן 3, רמת גן

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר אדם קניגסברגר – סגן ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – סגן ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר חגי אשר – סגן ומ"מ ראש העיר, מר צחי זליכה – המשנה לראש העיר, מר ישראל זרי – המשנה מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, עו"ד מתי וינברג – חבר מועצת העיר, גב' שרית אסרף לוי – חברת מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, עו"ד זוהר ישרים – חבר מועצת העיר, מר טילמן עזריאל יונה – חבר מועצת העיר, עו"ד דנה וולנובסקי – חברת מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר, מר משה רווח – חבר מועצת העיר, אדר' רננה ירדני – חברת מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר, עו"ד אביהוא בן משה – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, גב' מירה שנן – חברת מועצת העיר, עו"ד חיה מנע – חברת מועצת העיר.

חסרים: גב' עדנה וידל – המשנה לראש העיר, מר משה וולמן – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, עו"ד אביחי בן שטרית – סמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, מר יאיר דמארי – סמנכ"ל וראש מינהל תאגידים עירוניים ופרויקטים, מר שמעון שומרוני – סמנכ"ל לפיתוח מזרח העיר, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, עו"ד ריקי לב ברין – מ"מ יועמ"ש, מר אלברט אוחיון – מנהל אגף שפ"ע, גב' נירית חן – מנהלת אגף קשרי קהילה, גב' גילה טאושטיין – מנהלת אגף שירותים חברתיים, מר קובי נוח – מנהל אגף מערכות מידע ומחשוב, גב' נועה מירקין – דוברת העירייה, מר חיים קאפח – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' מירב שורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהל מחלקת תכנון ארגון וייעול, עו"ד שחר בן עמי – יועמ"ש חיצוני (בזום).

סדר יום:

קריאת פרק תהילים

1) עדכוני ראש העיר:

א. החלטות חירום לאישור מטעם ראש העיר ואגפים.

2) סדר יום:

א. כספים:

1. בקשה לפתיחת סעיף תקציבי 172000781 – חירום חרבות ברזל.

סך הבקשה – 1 מיליון ש"ח.

מקור תקציבי – עודפים.

2. בקשת הגדלה במועצה לתקציב פיתוח: תב"ר 4830 – הצטיידות ועבודות פיתוח בחירום.

סך בקשת הגדלה – 1 מיליון ש"ח.

מקור תקציבי – קרן השבחה.

ב. תאגידים:

1. החלפת יושב ראש העמותה לניהול מוסדות ספורט, תרבות וחינוך, ושינוי הרכב הדירקטוריון.
2. אישור עקרוני לקבלת שירותי ניהול לעמותה לניהול מוסדות ספורט תרבות וחינוך לתקופת החירום לצורך מיצוי מקסימאלי של תפקידיה בשעה זו.

ג. ועדת שמות:

1. הנצחת נשיא ארה"ב, ג'ו ביידן, כהוקרה על התייצבותו ההיסטורית באופן מלא לצד מדינת ישראל.

קריאת פרק תהילים

מר דני גולדשטיין: ערב טוב. אני מתכבד לפתוח ישיבת מועצה שלא מן המניין מספר 70 א' שמתקיימת היום, יום רביעי, ג' בחשוון תשפ"ד, 18.10.23 במרכז ההפעלה העירוני ברח' זיסמן 3. אנחנו מתחילים בקריאת פרק תהילים. בבקשה.

***** פרק תהילים מפי חבר המועצה מר דוד מנחם *****

ב. תאגידים:

1. החלפת יושב ראש העמותה לניהול מוסדות ספורט, תרבות וחינוך, ושינוי הרכב הדירקטוריון.

מר דני גולדשטיין: אנחנו מתחילים בסעיף תאגידים, בסעיף הראשון, זה החלפת יו"ר העמותה לניהול מוסדות ספורט, תרבות וחינוך ושינוי הרכב הדירקטוריון. בבקשה, ראש העיר.

מר אדם קניגסברגר: לא מתחילים בעדכון?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, עשינו החלפה בסעיפים.

מר ליעד אילני: צריך אישור, לא? להחליף.

מר כרמל שאמה הכהן: מי בעד השינוי בסדר היום, הקדמת הסעיפים?

מר עזרא נחום: אני סופר. 9 בעד. מי נגד? 6 נגד. אז אפשר לשנות.

מר דני גולדשטיין: אנחנו משנים, אפשר ראש עיר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כמו שידוע לכם, חברות וחברים, פיטרתי בשבוע האחרון את סיעת הליכוד מהקואליציה, דבר טבעי שאמור לקרות בכל שינוי כזה, זה החזרת הסמכויות והאחריות להנהלת העיר של כל התפקידים. והסעיף פה מדבר על עמותת הספורט.

עמותת הספורט הייתה בידי סיעת הליכוד. כמו כל שאר הסמכויות והאחריות שהיו בידי סיעת הליכוד, העמותה הזו אמורה להחליף הנהלה, יו"ר, וצריך להבין באיזה מצב מדובר. מדובר בגוף שמעבר לנושא החשוב שהוא מנהל בעיר, ספורט, הוא אחראי על תשתית שהיא תשתית חירום, אולמות הספורט, מגרשים בעיתות חירום, צריכים להיות זמינים מעבר לשימושים הרגילים שלהם.

עכשיו צריך להבין את המצב של החברה. העמותה הגיעה למצב שהיא כמעט לא יכולה לשלם משכורות, אלא אם כן הגזברית מזרימה חמצן. אין מנכ"ל, אין סמנכ"ל. כלומר כל השלד שאמור לנהל את העמותה ולהיות הזרוע המבצעת בתחום הזה, ושאם הנהלת העיר צריכה משהו או מנכ"ל העירייה צריך משהו, בטח בעת חירום, אין עם מי לדבר, זה דבר אחד.

שנית, אנחנו בתקופת בחירות, ולשים פוליטיקאי ברשות גוף עירוני בלי שומר סף של מנכ"ל זה בעייתי מאוד-מאוד. כשלוקחים את כל הדברים האלה, אך טבעי הוא שכל מי שמכבד את עצמו, ומי שמכבד את כללי המשחק, ומי שרוצה טוב לעיר ומתעלם מהפוליטיקה, ובטח בימים כאלה. כמו שאומרים, שם את המפתחות על השולחן באופן טבעי, ולא מנסה לעשות קמפיין שלם ולעבור מחבר מועצה לחברת מועצה ולהפעיל מניפולציות בכדי להיאחז בקרנות העמותה. זה לא דבר שיעשה טוב לעמותה, זה לא דבר שנראה טוב.

ולכן, הנושא הזה מגיע אלינו לכאן להחלטה הפרוצדוראלית. אין פה יותר מאשר פרוצדורה, אבל היא פרוצדורה שנוגעת למהות. היא פרוצדורה שנוגעת לימי החירום. צריך להבין, אנחנו קלטנו כבר אלפים מיישובי העוטף, הקליטה הבאה שלנו עלולה להיות גבוהה יותר, כי אנחנו במוכנים לקלוט את תושבי קריית שמונה.

בתי המלון בעיר כבר עמוסים לעייפה, הדירות הריקות, וזה יישר כוח גדול לתושבות והתושבים לבעלי הדירות שתורמים כל יום עוד ועוד דירות, גם המלאי הזה הולך ואוזל.

לבסוף, גם בחזרה עכשיו לשגרת חירום, מישהו צריך לנהל את תחום הספורט בעיר, מישהו חייב לנהל את תחום הספורט בעיר. אז אני בטוח שכל דבר כזה הוא לא נעים לאף אחד. הוא לא נעים לי, הוא לא נעים לצד השני, הוא לא נעים לכל אחד ואחד שלוקחים חלק בעניין הזה.

אבל החיים הם כאלה, לפעמים צריך לקבל החלטות לטובת העניין עצמו שהן לא נעימות. להשאיר את המצב שבו איש שמקבל סמכות ואחריות נמצא בניגוד עניינים מובנה, שלא באמת רוצה בהצלחת ראש העיר והעיר, כי הם כבר בקמפיין להחלפת ראש העיר.

הרי ידוע, אמר מי שמממן פוסטים בפייסבוק בלי הפסקה, מנהלים קמפיין כולל שלטים נגטיביים. אתם ראיתם, זוהר, אתה מסתובב בעיר, מה יש על לוחות המודעות, מה אתה רואה? שלטים שלי, בעדי או שלטים נגדי ונגד משפחתי? מה אתה רואה? אתה רואה, אתה שלחת לי צילום. אז האנשים האלה חסרי גבולות, ולכן אין שום בסיס ואין שום אמון להמשיך שיתוף הפעולה, ולכן נפרדו דרכנו. הנה פוליטיקאי.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא להפריע, לא להפריע, ליעד.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> חבריי, אתם תמשיכו לעסוק בפוליטיקה שלכם. אתם אפילו לא יודעים כמה נרצחים יש בעיר. אתם מבינים את הזילות של הדבר?

<u>גב' מירה שנן:</u> אתה באמת אומר פוליטיקה? ...

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אחד צועק 22, אחד צועק 20 ושניהם טועים, אף אחד לא אמר את המספר הנכון. ואתם תמשיכו בדרככם השלילית, הנגטיבית, אנחנו נמשיך בעשייה. אנחנו עוד מעט נציג את מה עשינו בימי החירום. הציבור רואה, הציבור לא טיפש, אי אפשר למכור לו סיסמאות, אי אפשר למכור לו מניפולציות. למה מפריעים?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אנשים לא להפריע, בבקשה לא להפריע. נא לא להפריע, אני מתחיל לקרוא לסדר, ובפעם השלישית לא תהיה זכות דיבור. בבקשה לא להפריע. אני קורא לך פעם ראשונה, ליעד. כן, בבקשה ראש העיר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני מצפה מחברות וחברי המועצה לנהוג בממלכתיות.

מר דני גולדשטיין: ליעד, אני קורא אותך פעם שנייה. אתה ממשיך להפריע. בבקשה לא להפריע.

(מדברים ביחד)

מר כרמל שאמה הכהן: אני מצפה מחברות וחברי המועצה לנהוג בימים האלה באיפוק, בממלכתיות, לכבד את הימים הקשים והעצובים האלה, לכבד את העובדה שיש לוחמים ולוחמות בגבולות שמסכנים את חייהם, ולדחות דברים אחרים לזמנים המתאימים.

ההצעה היא בעצם החלפת יו"ר העמותה לניהול מוסדות ספורט תרבות וחינוך, ושינוי הרכב הדירקטוריון.

מר דני גולדשטיין: ליעד, אתה מפריע פעם שלישית, אני נאלץ לקרוא אותך לסדר.

מר כרמל שאמה הכהן: מה המשמעות של פעם שלישית?

מר דני גולדשטיין: שהוא לא מדבר עכשיו.

מר כרמל שאמה הכהן: יפה. זה היו"ר מחליט.

מר דני גולדשטיין: זה מה שיקרה. כן, ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: החלפת היו"ר ושינוי הרכב הדירקטוריון כך שמר משה רווח יוצא ואני נכנס במקומות כחבר הנהלת העמותה ויו"ר ה עמותה. בבקשה.

מר דני גולדשטיין: כן, אנחנו עוברים, כל אחד יש לו 5 דקות.

מר עזרא נחום: חברים, אני נותן את המיקרופון רק למי שהיו"ר נותן לו את זכות הדיבור.

מר משה רווח: טוב, חברי המועצה, חברים. אתם יודעים למה אנחנו נמצאים פה? היום בשעה הזאת, בזמן הזה, בדקה הזאת, אתם יודעים למה? תחשבו טוב. אז אני אספר לכם, אנחנו נמצאים פה בגלל פוליטיקה קטנה ועסקנות זולה, שראש העיר בזמן מלחמה, שראש העיר בזמן מלחמה, בזמן שאנחנו קוברים את מתנו, הוא אלוף העולם בלהפוך דברים, אלוף העולם, איך אני קורא לו – כרמל מצג שווא. הכל הופך, שום דבר לא אמיתי. אבל כל מי שיודע, יודע. והיום גם תושבי העיר יודעים, רובם, כל יום שעובר, אנשים יותר מתפכחים, יותר מבינים.

אבל יש פה עוד 2 סיבות שאנחנו יושבים פה. אחת – זו הסיבה שלא הסכמתי לתמוך ולהביע תמיכה במר כרמל שאמה. יאיר דמארי וכרמל קראו לי מספר פעמים פה ליד, לחדר שלהם פה לה ללשכה שלהם בבורסה, וביקשו ממני לתמוך בהם, תמוך בו, תעשה הכל. אגב, וגם יש לי הקלטה בשביל זה. יש לי גם הקלטה, אם כאילו זה לא, אז גם יש את זה. חזור ואמור.

מר ליעד אילני: לא הבנתי, דובר עירייה ביקש ממך לתמוך בראש העיר?

מר משה רווח: כן, ראש המטה של כרמל שאמה יאיר דמארי ביקש ממני.

גב' מירה שנן: רגע, הוא לא בחל"ת? הוא לא בחל"ת?

מר משה רווח: אני לא יודע מה הוא. הוא ביקש ממני, הוא ניסה להניע אותי כדי לתמוך בכרמל. אני לא הסכמתי. אמרתי לכרמל – כרמל, אני לא תומך באף אחד, לא בך ולא בו, אני נשאר במקום שאני נשאר, וכמה פעמים. ברגע שלא עשיתי את זה, אז הוא לא התרצה. ואז התחילו כל הסאגות, כל ההתנכלויות.

אגב, עד אז הייתי בסדר גמור. מאותו רגע, הכל לא בסדר. אני לא מנהל בסדר, אני לא מדבר על ה-800,000 ש"ח שלקחו, אני לא מדבר על כל הדברים האלה שסיימתי את השנה בזכות של 800,000 ש"ח. הכל עכשיו אני לא בסדר.

והדבר השני, הוא שמנעתי את מינויו במחטף בזמן מלחמה, בעת שאנחנו קוברים את מתנו, את המחטף שהוא רצה לעשות, מינוי רוני יהודה. אין לי

שום דבר נגד רוני יהודה, אבל התהליך, הדרך, הזמן, העסקנות הפוליטית, הפוליטיקה הזולה, הקטנה, זה לא אנחנו.

אנחנו בשעה קשה כאומה וכחברה. מאז קום המדינה לא התמודדנו עם כזו מלחמה. העיר שלנו מקבלת כל יום בשורות איוב. נכון כרמל, כל רגע זה עולה וזה מחריד. אנחנו נציגי הציבור חייבים בשעה זו להיות 100% ממלכתיים ואפס פוליטיקה, אפס פוליטיקה.

אני לא אתן יד לזיהום פוליטי בזמן מלחמה ולמינוי פוליטי של עוזר ראש העיר למנכ"ל, כל הטעיית קורות החיים שלו, ועל זה גם נדבר. אני מבוקר עד ערב, איך כרמל אומר? כרמל אוהב את המשפט 24/7. אז אני 24/7 עם הקהילה ברמת גן, החמ"ל במרום נווה, אליו התגייסו מאוד תושבים, הצופים, כל תושבי השכונה. גם חברי מועצה אחרים. ניחומי אבלים, לוויות, כולם עם אחד וכולנו עיר אחת בשעה הזו.

אנחנו לא זורעים פלגנות ומחלוקת, זה העת לגשרים במקום חומות. אם כבר מדברים על חומות, לא להציב חומות כמו שהצבת בקורונה גדר בבני ברק, אלא לבנות גשרים ללבבות ואחדות העם. לא מכניסים בזמן לוויה, ליאור מימון זיכרונה לברכה, בת העיר, ישיבה באותו זמן שקוברים אותה, באותו זמן היה חשוב להם לבצע את המחטף בניגוד לנהלים, ומנסים לעשות מחטף פוליטי. על זה עוד ידובר.

לכל דבר זמן ועת, ורק אחרי המלחמה נדבר על המקלטים, על המיגוניות, על הציבור הרב ברמת גן ללא מרחב מוגן, לא כעת. אני בעת הזו רוצה לדבר על ממלכתיות, רק ממלכתיות. ראש עיר ממלכתי לא חוסם אנשים ומסיר אנשים מקבוצות הווטסאפ מקבלת עדכונים. ראש עיר ממלכתי לא עסוק השכם והערב בהאדרת שמו בזמן מלחמה, מסתובב עם חליפה ומצלם סרטוני בחירות, גם צלם פרטי, לפרויקטים בכלל לא שלי.

<u>מר ליעד אילני:</u> ציבורי, לא פרטי.

<u>מר משה רווח:</u> צודק, צודק. אישי, צלם אישי. הוא עשה את זה בכפר המכבייה מול נאוה רביבו, עשה את זה בחמ"ל מרום נווה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> עוד דקה.

מר משה רווח: ראש עיר ממלכתי לא מביא פעילים ופעילות שלו לישיבות היערכות... פיקוד העורף. תארו לכם רק, תארו לעצמכם שבישיבת קבינט היו מוזמנים פעילים פוליטיים. אבל כאן ראש העיר מביע, איפה מורדוב? ואת אנשי הרשימה שלו לישיבות הערכות מצב. ראש עיר ממלכתי הוא ראש עיר של כולם, של כל רמת גן, .

מר דני גולדשטיין: רווח, תתחיל לסיים.

מר משה רווח: וגם מי שלא תומך בו, ולא הופך את מטה הבחירות שלו לחמ"ל עירוני ומטה תושבים. אומרים שאלוהים נמצא בפרטים הקטנים, יש פרטי שמעיד על הכל ועל הדרך, רק דבר אחד, זהו, אל תדאג גולדשטיין אני מסיים. לכולם יש טלפון, נכון? יש לכם פה טלפון, לכולם. תוציאו בבקשה את הטלפונים שלכם, בואו נפתח את העמודים של רון חולדאי, משה ליאון, חיים ביבס, רוביק מבאר שבע.

כל ראשי הערים האלה כבר בשבת בבוקר החליפו לדגלי ישראל, רצו סולידריות עם מה שקורה, מה שאנחנו סובלים, מה שקורה לעם היהודי, מה שקורה לתושבים שלנו. אבל רק ברמת גן, ראש העיר נותר עם דף הקמפיין וגם עדכוני מלחמה. אתם רואים כל הזמן את העדכונים שלו? תמיד הוא חותם על הסלוגן והקמפיין שלו. מה, הוא עושה קמפיין בזמן מלחמה? בזמן שאנחנו קוברים את הילדים שלנו?

מר דני גולדשטיין: רווח, תודה.

מר משה רווח: ביחד ננצח. זו לא העת לביקורת, זו העת להירתמות, לאחד את הכוחות ולא לפלגנות. לכל העסקנות ומינויים מנגד, לכל מינוי אנחנו נתנגד. אבל בכל צורך עירוני, נתייצב ראשונים. תודה רבה.

מר דני גולדשטיין: תודה רבה. כן, בבקשה, חיה מנע. 5 דקות.

עו"ד חיה מנע: טוב, בפתח הדברים, אני מבקשת להשתתף בצער המשפחות של כמובן הקורבנות, הנרצחים והנופלים בארץ, וכמובן גם בעיר שלנו רמת גן, שידעה הרבה מאוד קורבנות, נרצחים שנרצחו על

ידי ארגון הטרור חמאס, שהוא כמו דאעש, אפילו גרוע ממנו. וכמובן כולם בליבנו, ואנחנו ערוכים ועושים הכל באמת כדי לסייע גם לתושבי העיר וגם לתושבי הדרום שפונים, וההתגייסות של תושבות ותושבי העיר היא מחממת את הלב. שתדעו שאתם בלבנו כולכם, וזה מה שהכי חשוב לפני הכל. עכשיו אני גם רוצה לעבור שנייה לפרוצדורה שדוברה כאן. קודם כל, לפני הפרוצדורה יש חוק, והחוק קיים גם בזמן מלחמה. החוק קובע את האופן שבו יכונסו ישיבות מועצה. כאשר קובעים ישיבות מועצה, יועבר סדר היום לחברי וחברות המועצה, יועברו המסמכים מבעוד מועד הרלוונטיים. כאשר יש נושאים כספיים אנחנו צריכים לקבל מסמכים רלוונטיים לגבי הנושאים הכספיים, כאשר יש נושאים של מינויים או שירותי ניהול או כל דבר כזה שקשור לתאגידים, עמותות. אנחנו אמורים לקבל את כל המסמכים הרלוונטיים כדי לקבל החלטה. ובמקרה הזה, גם סדר היום נשלח לנו במייל דף אחד שלא כולל שום הנמקה, שום מסמכים, שום דו"חות כספיים, שום חוות דעת משפטית.

אני היום שלחתי מייל לכולם, כל מי שמשתתף בישיבה כאן היום, מי שהיה מכותב זו גם היועצת המשפטית. כי אני אמנם רואה פה את עו"ד סהר פינטו, אבל למיטב זכרוני הוא נמצא בחל"ת מאחר והוא מתמודד לראשות מועצת גדרה. אז שלחתי ליועצת המשפטית גב' ריקי את המייל, לא קיבלתי התייחסות חוזרת.

אנחנו יושבים כאן בישיבה שכונסה מבחינתי, ייתכן והזימון נעשה כדין, אך כל הנושאים שנדונים כרגע על סדר היום על סדר היום שלא הועברו אלינו מבעוד מועד המסמכים, הנושאים האלה, קבלת ההחלטות בנושאים האלה היא לא תקינה, היא מנוגדת לחוק. אני התנגדתי להעלאת הנושאים האלה. אני אתן לכם דוגמא, במקרה הזה שאנחנו דנים בו כעת, ואני מדברת רק באופן ענייני ולא רוצה, כי אני לא מכירה את הדברים מעבר לזה, אנחנו היינו צריכים לקבל חוות דעת משפטי שאכן יש אפשרות כזו. אני משערת שבמהותה יש עובדים, יש פה סיטואציה שבה מחליפים כאן את הוועד המנהל של העמותה, רוצים להחליף את היו"ר של העמותה, רוצים להעביר את העמותה לניהול, לא כתוב לניהול של מי בכלל בסדר היום. לא צירפו מי ייתן את שירותי הניהול, כמה זה יעלה לעמותה, האם זה מותר לבצע את זה. אני רוצה לראות חוות דעת משפטית.

כולם כאן אמורים לראות את זה, זה מסמכים שאמורים להיות לפנינו, חברי וחברות מועצת העיר, שאנחנו בעצם הדירקטוריון של העיר. לפעמים שוכחים את זה. אנחנו אמורים לקבל כאן החלטות שמבוססות על מסמכים. אז לא קיבלנו את הדברים האלה, ולא קיבלתי תשובה למייל.

בנוסף, שמעתי שאתה מתכוון להעמיד את עצמך בראש העמותה. למיטב ידיעתי, גם יש מניעה שראש עירייה יהיה יו"ר של יותר מ-3 עמותות. למיטב זכרוני, אתה כבר יו"ר ב-3 עמותות. לדעתי יש הגבלה גם למספר, אבל שוב, זה שאלות שאני לא מודעת להן והייתי רוצה לקבל חוות דעת משפטית האם זה אפשרי. גם בכלל לא ציינת בסדר היום שאתה רוצה לעמוד בראש העמותה. הרגע רק שלפת את זה מהכובע.

יש פה נתונים, עם כל הכבוד, ושוב, אני לא נכנסת לסוגיה שרווח בקיא בה, לא נכנסת כרגע פרסונאלית. אני כן רוצה להתייחס למה שקיבלתי כאן לפני הישיבה, מהמשנה לראש העיר שפוטר. יש כאן מסמך שרלוונטי לעוזר ראש העיר במשרת אמון, שעובד בעירייה, שהובא לידיעתי דרך המסמכים, שהוא היה המיועד להחליף את המנכ"ל כממלא מקום, כמובן שהחוק לא מאפשר את זה. הבנתי שנעשתה פנייה למשרד הפנים ומשרד הפנים לא אישר את זה. והדרך הזו להעביר את זה לשירותי ניהול, לא ברור של איזה גוף, לא ברור מי ינהל בפועל, זה מריח לי כמו פיקציה, דבר שהוא לא תקין. ואנחנו כאן קודם כל גם בשגרה וגם בחירום, צריכים לשמור על כספי הציבור, על מינהל תקין ועל החוק, ובשביל זה אנחנו נמצאים כאן, תודה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> תודה. בבקשה, אביהוא.

<u>עו"ד אביהוא בן משה:</u> טוב, ערב טוב. ראשית, אני לא יודע למה אנחנו יושבים בצורה של חצי גורן עם הגב אליכם.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אתם כמו הממשלה בכנסת.

<u>עו"ד אביהוא בן משה:</u> לא, לא, אנחנו רוצים לראות את הפנים של כולם. אפשר חצי גורן הפוך.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> איך יצלמו אותך? לא יוכלו לצלם אותך אם לא.

<u>עו"ד אביהוא בן משה:</u> זו ישיבה לא נעימה שאני מדבר אל הקירות, ומאחורה נמצאים הפרסונות שאליהם הדברים מכוונים.

מר דני גולדשטיין: כן, אביהוא, 5 דקות.

עו"ד אביהוא בן משה: אני אגיד בקצרה, אני אולי אפתיע את החברים שלי באופוזיציה, אבל אני חושב שזכותו של ראש עירייה לפטר את מי מסגניו או מי מהמשנים שלו. בסופו של דבר, הוא ראש העיר והוא צריך לנהל את העיר, על בסיס אותם אנשים שהוא מוצא לנכון לקיים איתם יחסים כאלה ואחרים ברמת השיתוף הפוליטי.

יחד עם זאת, אין טעם יותר מר ונמהר מבחינתי שבעיצומה של מערכה שטרם התחילה, מערכה אבל שהתחילה ברצח של למעלה מ-1,400 ישראלים שנרצחו, נהרגו ונשרפו. חלקם הובאו לקבורה, חלקם טרם הובאו לקבורה, חלקם טרם זוהו. אני מבין שאמורה להיות גם פעילות בשטח עצמו.

ומה שמועצת העיר היום בראשותך או לבקשתך מתכנסת היום, זה לדון בפיטורים של המשנה שלך. זה נראה לי פשוט שערורייה ממדרגה ראשונה, שכינסת אותנו היום בדחיפות, כדי לדבר על הפיטורין. זה נראה לי משהו בלתי הגיוני, אני לא יודע מי היועצים שלך, מי ייעץ לך לכנס את מועצת העיר בשעה קשה כזו, בשביל לפטר יו"ר דירקטוריון או המשנה לראש העיר. זה אחד.

שנית, אנחנו כולנו יודעים שיש פה מערכה נוספת שכולנו נערכים לקראתה, לקראת הבחירות הקרובות שכנראה נדחו לעוד 3 חודשים, ומי יודע אם זה לא יהיה יותר מ-3 חודשים. וגם בתקופה כזו, זה לא המקום לבוא ולפטר אנשים. אתה יכול להתאפק קצת, לא יקרה כלום אם הדירקטוריון ימשיך לפעול יחד עם משה רווח. בסופו של דבר, אני לא רואה הרבה פוליטיקה שאפשר לעשות מתוך המקום הזה בחודשיים-שלושה לפני בחירות. זה נראה לי לא נכון גם ברמה הפוליטית. על אחת כמה וכמה, וזה הדבר הראשון שאמרתי, בפן הציבורי. לא יכול להיות מצב שבו למעלה מ-270 אנשים טרם זוהו, והם נמצאים כרגע בתהליך של זיהוי, ואנחנו יושבים פה היום ודנים על בקשה הזויה של ראש עירייה, שרוצה לפטר את המשנה שלו, גם מהדירקטוריון וגם מהנהלת העיר. פשוט בושה וחרפה לעיר הזו שזה הדיון שמתנהל פה במועצה. תודה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רק אתקן אותך, חברי אביהוא היקר. הדיון הוא לא על פיטורי המשנה לראש העיר, בשביל זה לא צריך את המועצה. המועצה כונסה, יש לה סדר יום, זה אחד מהסעיפים על סדר היום. צר לי שזה הסעיף שמעסיק אתכם יותר מכל הסעיפים האחרים. יש פה סעיפי חירום, יש פה הגדלת תב"ר לחירום, אבל נדבר על זה בהמשך.

עו"ד אביהוא בן משה: אז תדחה את זה לסוף.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, שנייה.

מר ליעד אילני: אם זה לא חשוב, למה הפעלתם לחצים יומיים? צעקת בחדר הזה שאתה מפטר מהקואליציה.

מר דני גולדשטיין: כן, ליעד.

מר ליעד אילני: כן, דני.

מר דני גולדשטיין: אתה לא יכול.

מר ליעד אילני: אני יכול. בקרוב אתה לא תוכל.

מר כרמל שאמה הכהן: צריך להיצמד למציאות ולעובדות. תסיימו אני רוצה לסכם את הדברים.

עו"ד חיה מנע: אני רק מבקשת את ההתייחסות של היועצת המשפטית.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה. על מה ביקשת שהיא תתייחס? על מה? באיזו נקודה?

עו"ד חיה מנע: לזה שלא הועברו מסמכים ואני טוענת ש...

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה, בבקשה.

עו"ד ריקי לב ברין: לגבי ההזמנה להתייחס?

עו"ד חיה מנע: המסמכים.

עו"ד ריקי לב ברין: לגבי ההזמנה לישיבה, צוינו הנושאים שעל סדר היום. אין מניעה, מבחינת פירוט החומרים, החומרים מבחינתי לפחות היו ברורים מבחינת הפיטורין. התקציב יוצג, זה תקציב חירום. אני מניחה שאין מראש את ההבנה איזה הוצאות מדויקות בדיוק יוצאו. ומבחינתי, גם בסעיף תוכן ה... בסעיף 13 לפקודת העיריות סימון הישיבות, מלבד סעיף 13(א)(4) ו-(5) שצריך לצרף ככל האפשר נוסח החלטה ודברי הסבר והמלצות, אז אני לא רואה מניעה באופן הזימון.

עו"ד חיה מנע: לגבי הכספי.

מר כרמל שאמה הכהן: זה הסעיף הבא, יש סעיף נפרד. אבל תעני לה.

עו"ד ריקי לב ברין: לגבי היו"ר, אין לי בעיה, אני אענה.

עו"ד חיה מנע: הסכם ניהול, חוות דעת.

עו"ד ריקי לב ברין: אני אענה. לגבי הנושא של האפשרות להחליף את יו"ר הדירקטוריון, זה כרוך באישור המועצה, והנושא מובא-

מר ליעד אילני: המועצה לא יכולה למנות יו"ר.

עו"ד ריקי לב ברין: היא לא ממנה יו"ר, היא ממנה-

מר ליעד אילני: העמותה בוחרת יו"ר.

עו"ד ריקי לב ברין: היא יכולה להמליץ, זה לא משנה, זה לא בסמכותה. היא ממנה את הדירקטוריון, אוקיי? זה בסמכותה למנות.

מר כרמל שאמה הכהן: ראש העיר הוא היו"ר מכוח החוק, ברגע שהוא נכנס לדירקטוריון.

עו"ד ריקי לב ברין: אני מכירה, אני יודעת לענות. אני פשוט רוצה לכבד, ובאמת קשה לי להתנהל בתקופה הקשה הזו, באמת אני אומרת, אני בא עם כל המשפחה שהם כולם במילואים, יוצאת ומורידה דמעות כל רגע.

גב' מירה שנן: אצל כולנו.

עו"ד ריקי לב ברין: אל תעמידו אותי במצב הזה, אני באמת רוצה רק לענות וזהו.

עו"ד חיה מנע: אני מאזינה.

עו"ד ריקי לב ברין: אז הנושא של היו"ר, כמו שאתם אומרים, אפשרי להצביע כוועד המנהל. אבל בתור ראש העיר זה אוטומאטית, זו ברירת המחדל, ואני אקריא לכם גם מההסדרה. ראש הרשות המקומית יכהן כיו"ר דירקטוריון של החברה מתוקף תפקידו ברשות המקומית, השולטת ב-3 תאגידים עירוניים לפחות. ואז רשאית מועצת הרשות המקומית לבחור יו"ר דירקטוריון אחר. זאת אומרת, ברירת המחדל זה ראש העיר. אז המועצה כולה היום ממנה או לא את ראש העיר לדירקטוריון חבר דירקטוריון.

עו"ד חיה מנע: שאלתי גם לגבי הסכם הניהול.

מר דני גולדשטיין: הסכם הניהול זה בסעיף השני, חיה.

עו"ד ריקי לב ברין: הסכם הניהול לא צריך לבוא לידי המועצה.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, זו הצבעה מאוד פשוטה, כמו שאמרתי לכם, הצבעה טכנית לגמרי. חבל שכל רעשי הרקע מתאספים סביב הסיפור

הזה. זו הצבעה, מעבר לאיכות ועתיד הספורט בעיר, זו הצבעה על המוכנות שלנו לחירום. מי שמכיר את משק החירום של העיר, מבין שאם אין יד מנהלת, יד אחראית, יד שמנהלת את זה בצורה מסודרת, עם ראייה רחבה ולא ראייה צרה, אנחנו עלולים לגרום נזק למוכנות, זו מוכנות לחירום. הצבעה, בבקשה.

מר דני גולדשטיין: כן, אנחנו עוברים להצבעה, בבקשה. מר כרמל שאמה הכהן ראש העיר?

מר כרמל שאמה הכהן: בעד.

מר עזרא נחום: ההצבעה היא שמית, חברים.

מר דני גולדשטיין: מר אדם קניגסברגר?

מר אדם קניגסברגר: בעד.

מר דני גולדשטיין: מר רועי ברזילי?

עו"ד רועי ברזילי: בעד.

מר דני גולדשטיין: חגי אשר?

מר חגי אשר: בעד.

מר דני גולדשטיין: דוד מנחם?

עו"ד מנחם דוד: בעד.

מר דני גולדשטיין: מר משה רווח?

מר משה רווח: נגד.

מר דני גולדשטיין: גב' עדנה וידל?

מר עזרא נחום: לא נוכחת.

מר דני גולדשטיין: מר ישראל זרי?

מר ישראל זרי: בעד.

מר דני גולדשטיין: דני גולדשטיין – בעד. אלי מוסרי?

מר אלי מוסרי: בעד.

מר דני גולדשטיין: שרית אסרף?

גב' שרית אסרף לוי: נגד.

מר דני גולדשטיין: שלומי בן ששון?

מר עזרא נחום: אינו נוכח.

מר דני גולדשטיין: שמואל לרמן?

מר שמואל לרמן: נגד.

מר דני גולדשטיין: מר משה וולמן?

מר עזרא נחום: אינו נוכח.

מר דני גולדשטיין: זוהר ישרים?

עו"ד זוהר ישרים: בעד.

מר דני גולדשטיין: יונה טילמן?

מר יונה טילמן עזריאל: בעד.

מר דני גולדשטיין: דנה וולנובסקי?

עו"ד דנה וולנובסקי: נגד.

מר דני גולדשטיין: רננה ירדני?

אדר' רננה ירדני: בעד.

מר דני גולדשטיין: אביבית נמרודי?

עו"ד אביבית נמרודי: נגד.

מר דני גולדשטיין: אביהוא בן משה?

עו"ד אביהוא בן משה: נגד.

מר דני גולדשטיין: ליעד אילני?

מר ליעד אילני: נגד.

מר דני גולדשטיין: מירה שנן?

גב' מירה שנן: נגד.

מר דני גולדשטיין: חיה מנע?

עו"ד חיה מנע: נגד.

מר דני גולדשטיין: יש מישהו שלא קראתי בשמו? אני סופר ומסכם.

מר מתי ויינברג: מתי. מתי בעד.

מר דני גולדשטיין: מתי בעד.

מר עזרא נחום: יש מישהו שלא נקרא שמו? צחי אינו נוכח. אוקיי, אני מסכם, 12 בעד ו-9 נגד. ראש העיר, שיהיה מזל טוב.

מר כרמל שאמה הכהן: מה מזל טוב?

מר עזרא נחום: נבחר יו"ר.

החלטה: **מאשרים החלפת יושב ראש העמותה לניהול מוסדות ספורט, תרבות וחינוך, ושינוי הרכב הדירקטוריון.**

הצבעה:

הצבעה שמית. 12 – בעד (כרמל שאמה הכהן רה"ע, אדם קניגסברגר מ"מ רה"ע, רועי ברזילי סגן רה"ע, מנחם דוד סגן רה"ע, חגי אשר מ"מ וסגן רה"ע, ישראל זרי המשנה לרה"ע, דני גולדשטיין יו"ר מועצת העיר, אלי מוסרי חבר הנהלת העיר, מתי וינברג חבר מועצת העיר, זוהר ישרים חבר מועצת העיר, יונה טילמן חבר מועצת העיר, רננה ירדני חברת מועצת העיר), 9 - נגד (משה רווח המשנה לרה"ע, שרית אסרף לוי חברת מועצת העיר, שמוליק לרמן חבר מועצת העיר, דנה וולנובסקי חברת מועצת העיר, אביבית נמרודי חברת מועצת העיר, אביהוא בן משה חבר מועצת העיר, ליעד אילני חבר מועצת העיר, מירה שנן חברת מועצת העיר, חיה מנע חברת מועצת העיר).

2. אישור עקרוני לקבלת שירותי ניהול לעמותה לניהול מוסדות ספורט תרבות וחינוך לתקופת החירום לצורך מיצוי מקסימאלי של תפקידיה בשעה זו.

מר דני גולדשטיין: סעיף הבא – אישור עקרוני לקבלת שירותי ניהול מוסדות ספורט תרבות וחינוך לתקופת החירום לצורך מיצוי מקסימאלי של תפקידה בשעה זו על ידי מפעלי בית עמנואל. בבקשה.

מר כרמל שאמה הכהן: כבוד הגזברית תציג.

רו"ח גלית שניידר מימרן: המצב הוא כזה. מדובר על אישור עקרוני, דרך אגב, שכשהתייעצתי עם היועצים המשפטיים, גם נמצא פה שחר בן עמי שהוא יועץ משפטי חיצוני וגם ריקי כמובן, בכלל לא היינו חייבים להציג את המתווה ולאשר אותו פה. אבל בכל זאת, בשביל השקיפות, מדובר על הסכם ניהול פשוט.

אנחנו נמצאים בעמותה בלי מנכ"ל, בלי מנהלים ובלי שדרה ניהולית. וגם ברמה הכלכלית וגם ברמה התפעולית נקלענו לקשיים רבים. בחודשים האחרונים מגיעים אלינו מעמותת הספורט, דרך אגב, לא שדרה ניהולית אלא פקידים, באמת לא מנהלים, ואומרים לנו שחסר כסף. בלי עזרת העירייה אני כבר כמה חודשים מזרימה, למרות שהיה מנכ"ל בפועל, מזרימה כספים מתקציב העירייה, כדי שיוכלו לשלם משכורות, וכדי

שיוכלו לשלם סוציאליות, וכדי שיוכלו לשלם מס הכנסה. ואנחנו יושבים ברמה של שקל על שקל.

כרגע בשעת החירום, היו לנו גם בעיות תפעוליות, ולכן, כמו שאנחנו עושים במקרים נוספים, ואני יכולה לפרט עליהם בנוסף, אנחנו עושים הסכמי ניהול. דרך אגב, הממשלה אמרה עכשיו לעזור ולנייד עובדים ממקום למקום ולעזור אחד לשני. וזה המקום שבחירום שכל כך חשוב שהעסק הזה יפעל. ולכן אנחנו לוקחים את מב"ע כגוף עם יתרון לגודל, ולוקחים ממנו שירותי ניהול. כמובן בהסכמה ובניתוח, ישבנו עם ליה ועם האנשים הרלוונטיים, וראינו איך זה עושה. וזה דרך אגב במשכורת שהיא נמוכה ממשכורת של מנכ"ל.

חיה, הסיבה שלא הובא ההסכם, לא היה צורך בכלל להביא. רצינו לעדכן שיש פה מתווה עקרוני של שירותי ניהול. אנחנו אף פעם לא מביאים דברים כאלה למועצה. למען השקיפות, הבאנו את זה. מדובר על 20,000 ש"ח כולל מע"מ, אחרי שאני וליה ישבנו ובחנו את התקורות הראויות בהתאם למצב. יש שם כוח אדם ניהולי בתחומים רבים, שיוכל לסייע בניהול העמותה. כרגע אנחנו במצב שלא ניתן להתנהל. זה ההסכם, וכל שאלה על ההסכם אני אוכל לענות, כי ההסכם נמצא פה בפניי.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אנחנו יכולים לעבור להצבעה? כן, בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> רווח, אולי תרחיב.

<u>מר משה רווח:</u> כן, כן, אני רוצה, בטח.

<u>מר עזרא נחום:</u> רק שוב פעם לפרוטוקול, היו 12 בעד ו-9 נגד. 2 ספרו, גם אני ספרתי.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> גם אצלי.

<u>מר משה רווח:</u> לא, לא, שנייה. אני ספרתי 11, אני לא יודע איך.

מר עזרא נחום: הכל מופיע בפרוטוקול, אחר כך תראה.

מר דני גולדשטיין: יש לך 5 דקות, משה.

מר משה רווח: טוב. קודם כל כמה הערות. קשה לי עם הגזברית, מה אני אגיד לך? היא הופכת, היא כמו כרמל. את יודעת מה, אני חייב לספר לכם משהו. בתקופה של צבי בר, היינו יושבים, הייתה ישיבת הנהלה, דבר שנקרא ישיבת הנהלה. היינו מגיעים בבוקר, ב-07:30 בבוקר, יושבים כולנו. אביהוא, אתה זוכר? היינו יושבים, אומרים לנו מאיפה הכסף עובר מפה לפה, מה הסעיפים התקציביים, היינו מתווכחים.

פה זה רק ראש העיר והגזברית. כאילו ראש העיר והגזברית מנהלים את העירייה. הם עוקפים את הכל, מזמינים, לא מזמינים. אנחנו לא יודעים מה קורה. הם לא מקבלים אישור לשום דבר. הכל זה ביחד. לכן, איך אני יכול להקשיב למה שהגזברית אומרת? איך אני בכלל יכול להבין את מה שהיא אומר אם הדברים מתנהלים בצורה כזאת?

אם עסקינן כבר בדברים, אז בואו רק למען הסר ספק שתדעו, בשנת 2022 סיימתי בעודף, אז הגזברית לקחה לי 800,000 ש"ח. התאגיד היחיד שסיים בפלוס, 800,000 ש"ח. והיו חברי מועצה שישבו איתי בדירקטוריון, אמרו לי 'רווח, איך אתה נותן להם, אל תיתן להם. באתי לגזברית, היא אומרת לי 'לא, אני צריכה את זה לתקציב, אני חייבת לאזן תקציב'. אמרתי לה 'אבל תגידי לי גברת הגזברית, אם אנחנו שנה הבאה נהיה בבעיה?', 'אל תדאג, אני מכסה הכל. לא משנה מה יהיה'. אמרתי לה 'אם יהיה עוד איזה אירוע, לא יודע, היה קורונה, יהיה משהו אחד שאנחנו לא מצפים לו', 'אל תדאג, אני מכסה, אני חייבת לסגור את התקציב, חייבת, חייבת, אני חייבת להציג את התקציב, אני לא יכולה להציג תקציב גירעוני, אני חייבת'. אז אני, כחבר הקואליציה, הלכתי עם זה. אממה, אחרי זה לא דובים ולא יער. אז קודם כל, צריך להגיד את הדברים כמו שהם. אמרו פה דברים, אנשים מגיעים אליהם. נכון, אם הייתם מאפשרים לנו לעשות את הדברים הנכונים, את הגבייה הנכונה, אז לא היינו מגיעים למצב שלא היה לנו כסף. אתם מצד אחד מכשילים אותנו, מצד שני אומרים 'אתם לא מתנהלים נכון'. זה לא מובן לי הדבר הזה. וזה אחרי 800,000 ש"ח שהגזברית לקחה. זה לגבי זה. זהו, זו ההתנהלות, אין לי מה להגיד.

מר דני גולדשטיין: תודה רבה. כן בבקשה, מי עוד? חיה, בבקשה.

עו"ד חיה מנע: גם כאן אני טוענת, וגם החוק עומד לצידי, במקרה של מינויים או שירותי ניהול שכרוכים פה בתשלום של עמותה, היה צורך גם להציג לנו את הדו"חות הכספיים. את דיברת על דו"חות כספיים של עמותה, שמצדיק כביכול העברה של הפעילות הזו מיקור חוץ לשירותי ניהול של מפעלי בית עמנואל שזה תאגיד עירוני. לא ראינו שום דו"חות, לא ראינו דו"חות כספיים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: העמותה לא...

עו"ד חיה מנע: לא, אבל זה שירותי ניהול. את באה ואומרת – זה לא רווחי לנהל את העמותה באופן הזה כי היו בעיות כספיות. לא ראיתי דו"חות כספיים.

מר ליעד אילני: חיה, אנחנו האסיפה הכללית.

עו"ד חיה מנע: למיטב ידיעתי, זו עמותה שנתמכת על ידי העירייה, מועברים אליה כספים. אז יש פה איזשהו ערבוב, והעמותה נתמכת על ידי העירייה, העירייה נותנת כסף ובעצם מוציאה למפעלי בית עמנואל. עוד שאלה חוקית שהייתי רוצה לקבל תשובה עליה, לא יודעת אם זה אפשרי או לא אפשרי, יש תקורות בדרך כלל במקרים כאלה של שירותים. אני יודעת שבבתי ספר הרבה פעמים משלמים תקורה. את אמרת זה 20,000 ש"ח, אולי יש פה גם תקורות שלא לקחתם בחשבון. האם תקנון העמותה מאפשר. אני יודעת שהתקנון הוא התקנון המצוי, האם יש אפשרות כזו בכלל לפי התקנון? כי בדרך כלל מה שעושים, זה באמת קודם כל מכנסים את ועד העמותה לישיבה חוקית שכונסה כדין, תוך המועד שקבוע בחוק, מעבירים את כל המסמכים. גם זה אני לא יודעת אם בוצע כאן באופן תקין.

איזה תפקידים יש לאולמות בכלל בשעת חירום? האם האולמות ממוגנים? למיטב ידיעתי לא. אז איזו פונקציה פה הולכת להשתמש באותם אולמות שלמיטב ידיעתי לא ממוגנים? אי אפשר להשתמש בהם בשעת חירום, למעט פעילויות לילדים או כל מיני דברים שיש בדרך כלל בשגרה הרגילה, ואני לא רואה איך זה משתנה. ואני חוזרת ואומרת שלדעתי לטעמי, העלאת הנושא הזה לסדר היום, כאשר אנחנו לא קיבלנו ולו מסמך אחד שרלוונטי

לסוגיה, בעצם לא מאפשרת לחברי וחברות המועצה כאן לא לראות את המסמכים, לא לבחון אותם לפני, לא להיעזר, להתייעץ, לעשות בדיקה, להתייעץ עם עורכי דין אחרים. כי בעצם אנחנו לא מקבלים שירותים משפטיים מהיועצת המשפטית שנמצאת כאן ולא מהיועץ המשפטי שיצא לחל"ת ולא מיועצים משפטיים אחרים. אנחנו חברי המועצה צריכים לשלם עבור ייעוץ משפטי כדי לדעת אם אכן ההצבעה שלנו היא נכונה או לא. ואותו דבר גם פה, כל חברי המועצה שהם בקואליציה והולכים להצביע, אני מציעה לכם בכלל לבדוק ולשאול את השאלות שאני שואלת. חגי אשר, למיטב זכרוני היית שואל את השאלות האלה כשהיית באופוזיציה. וחבל מאוד שהיום השאלות האלה לא נשאלות. אני אשמח לקבל תשובות, תודה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> עוד מישהו? אביהוא ודנה לאחר מכן.

<u>מר חגי אשר:</u> לא זוכר שכשהיית בקואליציה, את התייחסת למשהו שאמרתי באופוזיציה. ואל תזכירי את שמי סתם, כי אני אענה לך לפרוטוקול ולמיקרופון.

(מדברים ביחד)

<u>עו"ד אביהוא בן משה:</u> אני מבקש, לא כל כך הבנתי את ההבהרה של הגזברית לגבי העניין עצמו, שאתם רק באים לספר לנו. לספר זה רק לספר, לא לקיים דיון. ובטח לא לקיים אחרי זה גם הצבעה. אבל מן הסתם אני מניח שתהיה אחרי זה הצבעה. אז אני לא מכיר סיפור... שלא מדובר פה באיזשהו משהו שהוא קרדינאלי ומהותי.

הייתי מציע דווקא לשמוע את היועמ"שית, פחות הגזברית, כיוון שזה התחום שלה, לעניין החובה שלכם להביא את זה לסדר היום. זה נשמע כמו איזה סיפור שרק רצינו לעדכן, רק רצינו שקיפות, אבל נראה לי שזה הרבה יותר עמוק מאשר סתם שקיפות. כי בסופו של דבר תהיה פה הצבעה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> ... אפילו לא צריך לעדכן, לא?

עו"ד אביהוא בן משה: אז בבקשה, אל תעלו את זה לסדר היום, תורידו את זה מסדר היום. יש פה הנהלת עיר שאמורה לדון בנושאים האלה לפני שזה מגיע אלינו. אם זה הגיע אלינו, בסופו של דבר זה כנראה-

מר כרמל שאמה הכהן: אם לא היו מביאים את זה, היו אומרים מחטף. הביאו את זה, אומרים למה הביאו את זה.

עו"ד אביהוא בן משה: אם זה חוקי, לא אמור להיות פה, אז זה לא נמצא פה. אם זה כן עניין מהותי ועקרוני, אז לא לייפות את זה כאילו שרק בגלל השקיפות הבאתם את הנושא הזה לסדר יומה של המועצה.

עו"ד ריקי לב ברין: אני אגיב. אם יהיה צורך גם חידוד, אז יש פה יועץ משפטי חיצוני שגם מלווה אותנו, שחר בן עמי, הוא נמצא בזום. התבקשתי על ידי גזברית העירייה והוועד המנהל לבחון את הנושא הזה, האם באמת ההסכם עצמו צריך לעלות לכאן למועצה או לאישורה של המועצה.

בעיקרון, אין חובה שהסכם ניהול של שירותים יעלה. כי כל גוף שהוא תאגיד, רשאי לקבל שירותי ניהול וזה יכול להיות בכל תחום, יכול להיות לתחום החירום, זה יכול לתחום ההסעות, זה יכול להיות לתחום כוח אדם. כל עוד זה שירותי ניהול. כאן יש איזושהי לקונה, שחשבתי שזה כן נכון להעלות, מהסיבה שבאמת לא קיים כרגע מנהל מנכ"ל בעמותה.

ואז בעצם השאלה שנשאלת, האם קיימת גם אחריות ניהולית שגם אני עדיין לא בטוחה במאה אחוז, יש איזה ענייני ביטוח, ויש עוד סוגיות נוספות שנדרשות להיבחן. הבאנו את זה לפני המועצה, באמת לצורך השקיפות, כדי שתדעו שכרגע העמותה של מב"ע לוקחת על עצמה שירותי ניהול, ואני בכוונה מחדדת, כי אני מחדדת את זה בהסכם, ולאו דווקא את האחריות לניהול כולו. על הדקות הזאת כן כדאי לעמוד.

עו"ד אביהוא בן משה: רק תסבירי לי מה זה שירותי ניהול. לא הבנתי מה זה שירותי ניהול, ובלי לקחת אחריות.

עו"ד ריקי לב ברין: החידוד שכרגע בהסכם שאנחנו עובדים עליו, זה לנושא החירום בלבד. אני לכבודכם לא יענה מה השירות-

עו"ד אביהוא בן משה: לא הבנתי מה זה שירותי ניהול בלי לקחת אחריות על הניהול.

עו"ד ריקי לב ברין: תן לי רק לחדד.

עו"ד אביבית נמרודי: ... הדירקטוריון...

עו"ד ריקי לב ברין: הדירקטוריון שיחליט זה הדירקטוריון של העמותה, זה אחד. לגבי השימוש באולמות לצורך חירום, את זה יסביר ראש העיר. לגבי הנושא האם זה חוקי, חוקי לקבל שירותי ניהול לצורך חירום, כך זה כתוב בהסכם.

עו"ד חיה מנע: מה זה לצורך חירום?

עו"ד ריקי לב ברין: מה זה לצורך חירום? זה אני לא אסביר, כי אני לא מנהלת את מערך שירותי החירום. אבל יכול להיות מאוד, לפחות מישיבות החירום שנכחתי בהן וכך הוסבר לי, שאולמות הספורט ישמשו לקליטה של תושבים בצפון.

גב' מירה שנן: זה לא ממוגן.

עו"ד חיה מנע: שאלתי לגבי התקורה גם.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: אני רוצה להוסיף בנושא ביטוח, אני לא יודעת כמה יודעים, לפני כמה חודשים גילינו שהעמותה לא מבטחת. העמותה, והיה שם מנכ"ל, לא ביטח את הנכסים של העמותה. מחר אני הייתי מגלה משהו אחר, שזה קטסטרופה. לא היה ביטוח. אז זה לא רק עניין כספי, זה גם עניין תפעולי.

מר משה רווח: גלית, עוד פעם את מסלפת.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: זאת האמת.

מר משה רווח: היה ביטוח של העירייה.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: לא היה ביטוח.

מר משה רווח: זו גזברית שאומרת מה שהיא רוצה.

עו"ד חיה מנע: ... לעניין התקורה.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: התקורה שמב"ע בדרך כלל לוקחת היא 6%. התקציב של עמותת הספורט הוא 8 מיליון ש"ח. למרות שזה יוצא הרבה-הרבה יותר, עשיתי משא ומתן יחד עם ליה, הורדנו את כל הדברים שבכל מקרה יישארו בעמותה, כי אנחנו לא מעבירים פעילות, אנחנו בסך הכל מייצרים שדרה ניהולית שיודעת לנהל את הדברים שאנחנו רוצים וזה יוצא חצי מה-

עו"ד חיה מנע: אז אני רוצה להבין. לבתי ספר אתם לוקחים תקורה של 20 ופה אתם לוקחים 10? בספציפי הזה אתם לוקחים פחות?

רו"ח גלית שנייידר מימרן: מה זה 20?

עו"ד חיה מנע: אני באה ואומרת, יש פה הנחה משמעותית בתקורה מה שלוקחים בדרך כלל?

מר דני גולדשטיין: תפסיק את זה בבקשה. עוד מישהו רוצה?

מר עזרא נחום: שיסיים אביהוא.

מר דני גולדשטיין: זה לא דו שיח.

(מדברים ביחד)

עו"ד אביהוא בן משה: תנו לי רגע ברצף את השאלות שלי, ואחרי זה תענו על זה לפי הסדר של הדוברים שעלו גם לפניי. שאלה שנייה שהתעוררה והתחדדה יותר לאחר תשובתה של הגזברית, זה אני לא מצליח להבין מי בפועל הולך לנהל. אין דבר כזה לקנות שירותי ניהול בלי אחריות. האם המנכ"ל...

(מדברים ביחד)

מר משה רווח: אין לה תשובה.

עו"ד אביהוא בן משה: אני רוצה לדעת מי בסופו של דבר לוקח אחריות ברמה הניהולית. לא רק ברמה של קניית שירותי ניהול. יש פה מנכ"ל, יש פה מישהו שאמור, איש מקצוע, מעבר לדירקטוריון. יש פה גם חבות של איש מקצוע, שאני רוצה לדעת מי זה, האם זה אנשי המנהלת של מב"ע או אנשי המנהלת של העמותה עצמה. לא קיבלתי על זה תשובה.

דבר אחרון שאני כן אשמח לשמוע את ההתייחסות של הגזברית. אני ארצה לשמוע האם אכן בשנת 2022 היו עודפים של למעלה מ-800,000 ש"ח, האם לקחת אותם חזרה לעירייה ומאיזו סיבה, תודה.

מר דני גולדשטיין: גלית, תרשמי את כל השאלות, ולאחר מכן תעני בצורה מרוכזת. מי עוד?

אדר' רננה ירדני: אפשר לתת לה להשלים את התשובה ממקודם שהיא התחילה לענות בבקשה?

מר דני גולדשטיין: בסוף היא תענה על הכל. כן, בבקשה דנה.

עו"ד דנה וולנובסקי: בסוף יוני התקיימה ישיבת מועצה ונדונו דו"חות כספיים של כל התאגידים העירוניים בחטף. והגעתי לדו"ח הכספי של עמותת הספורט, ודווקא התעכבתי עליו. והודגש בפניי שיש רווח, ואכן היה רווח, וגם צחקתם. והמאזן של העמותה היה מאוד חיובי. בנוסף, ככל הידוע לי, יש חובות לעמותה עצמה, שלא ברור לי למה העירייה גם לא סייעה לגבות אותם. אנחנו מדברים על חוב של 200,000 ש"ח, חוב של לקוח עמידר לעמותת הספורט.

מר משה רווח: 238,000 ש"ח.

עו"ד דנה וולנובסקי: ועוד כ-200,000 ש"ח עבור זכויות העובדים. וסך הכל אנחנו מדברים על 800,000 ש"ח, אז לא ברור לי איך יש פה זעקת שבר מהגזברות. ואיך גם לקחו כספים מהעמותה כדי לאזן גופים אחרים או את העירייה עצמה, במקום להשאיר את הכספים האלה לפעילות העמותה, וכשהעמותה מבקשת כסף, אז מציגים את זה כמצב שאין כסף. אז זה לא כל כך ברור לי, וזה עומד בסתירה למה שהוצג בפניי בישיבת המועצה. המכתב שנשלח ב-11.10 על ידי סמנכ"ל ראש מינהל התאגידים העירוניים דמארי, הוא בעצם לבקש לאשר את רוני יהודה שהיה פעיל שלנו בבחירות ב-2018, כממלא מקום מנכ"ל עמותת הספורט. עכשיו לא הבנתי איך סמנכ"ל של התאגידים העירוניים בכלל יכול להוציא מכתב כזה. המכתב לא חוקי, לא ברור לי על בסיס מה הוא הוצא, זו לא סמכות שלו בכלל למנות מנכ"ל. והמכתב הזה הוא שערורייה בפני עצמה.

כאשר מבקשים למנות מנכ"ל, זה תפקידו של הדירקטוריון. אז לא הבנתי למה הפכו גם את היוצרות, איך הוא בכלל יכול לבקש לזמן דירקטוריון? סמנכ"ל תאגידים עירוניים לא יכול לבקש ישיבת דירקטוריון. מה אנחנו עכשיו מביאים פה לאסיפה הכללית של העמותה שבדמות המועצה, מבקשים מאיתנו לאשר הסכם ניהול לשעת חירום. כאשר למעשה סדר הדברים היה שהדירקטוריון היה צריך קודם כל להחליט על דבר כזה, ככל שהוא עומד בקנה אחד עם מטרות העמותה וזה בכלל אפשרי, ואז להעלות את זה לאסיפה הכללית. ומה שעשו פה, זה שזה לא נדון בדירקטוריון, ועכשיו מביאים את זה למועצה כאסיפה כללית. סדר הדברים הוא לא חוקי, לא אפשרי וגם לא נכון. אבל ההסכם הזה, אין ספק שלאור זה שהוא בעצם לוקח סמכות ניהולית של העמותה, הוא בהחלט סמכות האסיפה הכללית, והוא לא עניין של מה בכך. הוא לא בסמכויות של הדירקטוריון. ולכן, הייתה צריכה להיות פה החלטת דירקטוריון ואז להעלות את זה למועצה ואז לאשר את זה במועצה. ולאור זאת, אני חושבת שראוי להוריד את ההצעה הזאת מסדר היום, לעשות את הדברים בסדר הראוי ואז לחזור אלינו עם התשובות התקינות ומצבת הדברים הנכונה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: יש החלטה בוועד המנהל.

עו"ד דנה וולנובסקי: איזה ועד מנהל? עוד אין דירקטוריון.

(מדברים ביחד)

מר דני גולדשטיין: טוב, עוד מישהו?

עו"ד אביהוא בן משה: רגע, תשובות.

מר דני גולדשטיין: אתה אחרי 3 קריאות, ביקשתי ממך לא.

מר ליעד אילני: תגיד לפרוטוקול רק שאתה מסרב לתת לי לשאול שאלות. תגיד. דני. דני, אני מבקש לשאול שאלות. אתה מסרב לתת לי לדבר? אני שאלתי, תגיד לי כן או לא. אתה מסרב לתת לי לדבר?

מר דני גולדשטיין: כן.

מר עזרא נחום: אפשר להעלות את שחר בבקשה?

אדר' רננה ירדני: רגע, אני ביקשתי שתשלימי את התשובה שנתת לחיה.

עו"ד שחר בן עמי: אני רוצה להסביר, הסמכות לחתום הסכם ניהול היא לא של המועצה. אלא הסמכות היא בין 2 התאגידים, כלומר הנהלות של 2 התאגידים אמורים לאשר את זה. המועצה היום גם במישור העקרונית מאשרת את המתווה, לא... ולא הסמכות שלה לאשר הסכמים בין תאגידים. יש פה גם רצון לשקיפות וגם רצון שהמתווה הזה יהיה מונח בפני המועצה. יש פה... משמעותית גם בגלל הכפיפות וגם בגלל... לא מעבר לכך.

עו"ד אביהוא בן משה: אז תהיה הצבעה או לא תהיה הצבעה? לא הבנתי.

מר כרמל שאמה הכהן: שחר, האם אנחנו צריכים להצביע על זה, למיטב הבנתך והעצה הטובה?

עו"ד שחר בן עמי: אני לא חושב שצריך להצביע. אפשר להצביע על זה שעדכנתם, לא מעבר לזה.

עו"ד אביהוא בן משה: אין הצבעה על עדכון.

מר דני גולדשטיין: זה אינפורמציה בכלל.

מר עזרא נחום: במסגרת אינפורמציה ולא הצבעה אני מבין.

עו"ד חיה מנע: אז תורידו את זה מסדר היום.

מר כרמל שאמה הכהן: ריקי טוענת שהיא מעדיפה הצבעה. נלך לפי ההחמרה, נלך לפי המחמיר.

מר דני גולדשטיין: אז אנחנו בכל זאת נצביע על הנושא הזה. אנחנו עוברים להצבעה שמית.

מר עזרא נחום: שמית עוד פעם?

מר כרמל שאמה הכהן: שמית.

מר דני גולדשטיין: ראש העיר מר כרמל שאמה הכהן.

מר כרמל שאמה הכהן: בעד.

מר עזרא נחום: חברים, הצבעה שמית.

מר דני גולדשטיין: ממלא מקום ראש המר אדם קניגסברגר?

מר אדם קניגסברגר: בעד.

מר עזרא נחום: ממי אתה מתחיל, דני?

אדר' רננה ירדני: רגע, אני מבקשת לכבד את מה שמבקשים, ביקשתי השלמה של התשובה שלה.

מר דני גולדשטיין: חשבתי שקיבלתם משחר.

אדר' רננה ירדני: לא קיבלנו משחר.

רו"ח גלית שניידר מימרן: היא רוצה תשובה לתקורה.

מר ליעד אילני: ועל העודפים גם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כיוון שהתקורה, כשהם לוקחים מאיתנו מב"ע, הרבה פעמים הם מנהלים בשבילנו פעילויות. בגלל שהתקורה היא 6%, בדקנו מה הם כן לוקחים ומה הם לא לוקחים. בפועל לדוגמא המשך משכורות, יימשך בעמותת הספורט. הכל יקרה בעמותה, רק שדרה ניהולית.

מר ליעד אילני: רק תלוש השכר של רוני יהודה, בקיצור.

רו"ח גלית שניידר מימרן: ממש ממש לא נכון.

מר ליעד אילני: הפקת תלוש השכר של רוני יהודה, זה הכל.

מר ליעד אילני: שהוועד המנהל ינהל, למה צריך מנכ"ל?

מר כרמל שאמה הכהן: אל תעני לו, אל תעני לו.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני לא עונה, ולכן זה יוצא 20,000 ש"ח, שזה פחות מ-6% מהתקורה הרגילה.

אדר' רננה ירדני: האם זה מצריך משכורות נוספות לצורך ה...?

רו"ח גלית שניידר מימרן: ממש לא. זה... פתרון לגודל.

עו"ד אביהוא בן משה: מה לגבי העודפים, גלית?

מר כרמל שאמה הכהן: העמותה הולכת להתייעלות רצינית.

עו"ד ריקי לב ברין: תנו לי לחדד רגע משהו על מה מצביעים. רק על הסכם לניהול שירותי חירום.

עו"ד חיה מנע: מה זה שירותי החירום?

עו"ד ריקי לב ברין: אתם רוצים הסבר מה זה שירותי החירום? אני לא יכולה.

מר דני גולדשטיין: שירותי ניהול.

עו"ד ריקי לב ברין: ניהול אבל לנושאי חירום.

עו"ד אביבית נמרודי: מה שירותי הניהול נותנים.

עו"ד ריקי לב ברין: הסכם מצומצם לנושא חירום.

עו"ד אביהוא בן משה: חבר'ה, יש פה בעיה. היא מדברת על חירום, אתם מדברים על כל ה...

מר עזרא נחום: תגיש הצעת החלטה ונצביע.

(מדברים ביחד)

מר אדם קניגסברגר: אתם לא נותנים להם לענות.

עו"ד ריקי לב ברין: חיה, אני מתקנת, בתקופת החירום.

עו"ד אביהוא בן משה: עוד לחץ וזה גם יהיה...

עו"ד חיה מנע: מה יהיה אחרי?

מר דני גולדשטיין: על מה אנחנו מצביעים?

עו"ד אביבית נמרודי: לא הבנתי. מה אחרי תקופת החירום? עוד שבועיים תקופת החירום תסתיים.

מר דני גולדשטיין: אני מקריא שוב את ההצעה. לא להפריע.

עו"ד אביבית נמרודי: אבל רציתי לדבר, דני.

מר כרמל שאמה הכהן: בפעם הבאה.

מר דני גולדשטיין: אבל לא ביקשת בזמן, אביבית.

עו"ד אביבית נמרודי: אני מבקשת להתחיל לדבר...

מר דני גולדשטיין: בזמן הצבעה אנחנו. כן, כרמל שאמה הכהן, ראש העיר?

מר כרמל שאמה הכהן: בעד.

מר דני גולדשטיין: ממלא מקום ראש העיר מר אדם קניגסברגר?

מר חגי אשר: בעד.

מר דני גולדשטיין: סגן ראש העיר רועי ברזילי?

עו"ד רועי ברזילי: בעד.

מר דני גולדשטיין: סגן ראש העיר מנחם דוד?

עו"ד מנחם דוד: בעד.

מר דני גולדשטיין: מר משה רווח?

מר משה רווח: נגד.

מר דני גולדשטיין: עדנה וידל אינה נוכחת. ישראל זרי?

מר ישראל זרי: בעד.

מר דני גולדשטיין: דני גולדשטיין – בעד. אלי מוסרי?

מר אלי מוסרי: בעד.

מר דני גולדשטיין: שרית אסרף?

גב' שרית אסרף לוי: נגד.

מר דני גולדשטיין: שלומי בן ששון? אינו נוכח.

מר כרמל שאמה הכהן: פה, פה, פה, חי, שלם, בריא.

מר דני גולדשטיין: אה, לא ראיתי. סליחה, מתנצל. שלומי, בבקשה.

מהנדס שלומי בן ששון: בעד.

מר דני גולדשטיין: שמואל לרמן?

מר שמואל לרמן: נגד.

מר דני גולדשטיין: מר משה וולמן?

מר עזרא נחום: אינו נוכח.

מר דני גולדשטיין: זוהר ישרים?

עו"ד זוהר ישרים: בעד.

מר דני גולדשטיין: יונה טילמן?

מר יונה טילמן עזריאל: בעד.

מר דני גולדשטיין: דנה וולנובסקי?

עו"ד דנה וולנובסקי: נגד.

מר דני גולדשטיין: רננה ירדני?

אדר' רננה ירדני: בעד. אם הבנתי נכון, בשעת חירום אין לזה משמעות, כלומר זה ניהול מלא בתקופת החירום.

מר דני גולדשטיין: אביבית נמרודי?

עו"ד אביבית נמרודי: נגד.

מר דני גולדשטיין: אביהוא בן משה?

עו"ד אביהוא בן משה: נגד.

מר דני גולדשטיין: ליעד אילני?

מר ליעד אילני: נגד.

מר דני גולדשטיין: מירה שנן?

גב' מירה שנן: נגד.

מר דני גולדשטיין: חיה מנע?

עו"ד חיה מנע: נגד.

מר דני גולדשטיין: עו"ד מתי וינברג?

עו"ד מתי ויינברג: בעד.

מר דני גולדשטיין: צחי זליכה?

מר צחי זליכה: בעד.

מר דני גולדשטיין: נא לסכם, בבקשה.

מר עזרא נחום: 14 בעד, 9 נגד.

מר דני גולדשטיין: 14 בעד, 9 נגד. ההצעה התקבלה.

החלטה:

מאשרים אישור עקרוני לקבלת שירותי ניהול לעמותה לניהול מוסדות ספורט תרבות וחינוך לתקופת החירום לצורך מיצוי מקסימאלי של תפקידיה בשעה זו.

הצבעה:

הצבעה שמית: 14 – בעד (כרמל שאמה הכהן רה"ע, אדם קניגסברגר מ"מ רה"ע, רועי ברזילי סגן רה"ע, מנחם דוד סגן רה"ע, חגי אשר מ"מ וסגן רה"ע, צחי זליכה המשנה לרה"ע, ישראל זרי המשנה לרה"ע, דני גולדשטיין יו"ר מועצת העיר, אלי מוסרי חבר הנהלת העיר, מתי ויינברג חבר מועצת העיר, שלומי בן ששון חבר מועצת העיר, זוהר ישרים חבר מועצת העיר, יונה טילמן חבר מועצת העיר, רננה ירדני חברת מועצת העיר), 9 - נגד (משה רווח המשנה לרה"ע, שרית אסרף לוי חברת מועצת העיר, שמוליק לרמן חבר מועצת העיר, דנה וולנובסקי חברת מועצת העיר, אביבית נמרודי חברת מועצת העיר, אביהוא בן משה חבר מועצת העיר, ליעד אילני חבר מועצת העיר, מירה שנן חברת מועצת העיר, חיה מנע חברת מועצת העיר).

1) עדכוני ראש העיר:

א. החלטות חירום לאישור מטעם ראש העיר ואגפים.

2) סדר יום:
א. כספים:
1. בקשה לפתיחת סעיף תקציבי 172000781 – חירום חרבות ברזל.
סך הבקשה – 1 מיליון ש"ח.
מקור תקציבי – עודפים.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> הלאה, אנחנו עוברים לסעיף הבא, שזה עדכוני ראש עיר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> והחלטות. טוב, הסעיף הזה, חברים, אני מבקש שקט.

<u>עו"ד אביבית נמרודי:</u> רגע, אבל אמרתם שאני יכולה...

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> רגע, לא, שנייה. מה פתאום.

<u>עו"ד אביבית נמרודי:</u> משהו טכני לחלוטין.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> עזבי עכשיו טכני.

<u>עו"ד אביבית נמרודי:</u> אין יועץ משפטי.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> יש. מה זה?

<u>עו"ד אביבית נמרודי:</u> אז על זה רציתי לשאול, לדעת שזה חוקי.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כן, בטח.

עו"ד אביבית נמרודי: הרי היועץ המשפטי שלנו בחל"ת.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, ישבת 5 שנים במועצה הזאת.

עו"ד אביבית נמרודי: אדם, אתה לא שמענו אותך, ישבת... אל תענה.

גב' מירה שנן: אביבית, עזבי, הוא לא מבין איפה הוא חי בכלל.

עו"ד אביבית נמרודי: אני שואלת, יש לנו יועץ משפטי שהוא בחל"ת.

מר חגי אשר: גועל נפש של הערה, מה שמירה אמרה.

גב' מירה שנן: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: בשבת שעברה כולנו התעוררנו לחלום בלהות. לא יודע איפה היה כל אחד ואיפה הייתה כל אחת מכן, אני מניח שבביתו במיטה, אבל יכול להיות שאנשים היו בחופשות או בדברים כאלה, זה היה חג. כולנו התכוננו לערב, להקפות שניות, לשמוח, לרקוד, להתאחד. רגע של תקווה וחיוביות היה לפני עם ישראל. 06:30 בבוקר אזעקות, כולל ברמת גן. אנחנו מתעוררים, ומאז מדינת ישראל היא מדינה אחרת.

בסוף מטח הטילים, אחרי שיצאנו מהממ"ד, פתחתי באופן טבעי טלוויזיה כדי לראות. וראיתי שצה"ל לא מגיב. פתחתי את הטלפון לראות אם יש איזה עדכון, פוש, הודעת דובר צה"ל, וראיתי שצה"ל לא מגיב, וככה דקות ארוכות וגם אין אולפנים. רץ רול של שירים כמו בכל שבת בשעה מוקדמת בבוקר. הבנתי שהפתיעו אותנו. מיד נכנסתי לקבוצת החירום העירונית, הנחיתי לפתוח מקלטים, פניתי למנכ"ל, המנכ"ל גייס כינוס חירום ראשון במרכז השירות שלנו בחדר המצב שם. ולאט-לאט התחילו להגיע התמונות המזעזעות. זה התחיל בטנדר אחד שמטייל בשדרות באופן שאתה לא מאמין, הייתי בטוח שזה פוטו מונטאז', ואז אתה בטוח שזה השיא. אף אחד שראה את הטנדר הראשון, לא חשב שיש עוד. ואחרי זה הגיע איזה

קליפ של שיירה של טנדרים, ואמרנו 'זה כבר שיא השיאים'. ואף אחד לא האמין שזה רק אחד מ-20 ומשהו מקומות בהם חדרו המפלצות השפלות האלה של החמאס. ואז לאט-לאט, אנחנו בעולם שהוא קטן ומהיר, אנחנו מתחילים לקבל ידיעות שהן בלתי נתפסות, על רצח מזעזע, על טבח בחיילות ובחיילים שלנו, כולל היחידות המובחרות ביותר, ומתגלגלות השעות ועם ישראל בהלם. ואני זוכר שאחרי זה, רואי השחורות שאמרו 'נגזים, אמרו יהיה פה 200 ארוכים, אסון לאומי'. 200 הרוגים זה היה נחשב אסון לאומי. כי עוד הטלוויזיות דיברו על 50 במהלך הערב. אנחנו כבר במעל 1,400, ועוד מערכה גדולה לפנינו.

מאותו רגע, העיר רמת גן נכנסה לפעילות בחירום, אבל אנחנו מה שנקרא ספרנו יום יום את ההודעות המרות מאותה שבת שחורה. 24 נופלים/נופלות, נרצחים/נרצחות רק בעיר רמת גן וזה לא המספר הסופי. 5 נעדרים ו-20 פצועים. ההיערכות המיידית שלנו והמהירה יצאה לדרך והתחילה להפעיל את העיר, בתחילה עבור תושביה ועסקיה, ובימים מאוחרים יותר גם עבור מפוני ומפונות העוטף.

דבר ראשון, קודש הקודשים, חיבקנו ועטפנו את המשפחות, שבשלב הראשון אם אתם זוכרים, לא יודעים כלום מה קרה ליקירות וליקירים שלהם. אף אחד במדינה לא יודע לומר להם אם בכלל עונה להם. תזכרו את הימים האלה הראשונים. הגוף היחידי שעונה, עיריית רמת גן, מחבק, מלווה, תומך, ועל זה יישר כוח גדול. לאגף לשירותים חברתיים, לאגף קשרי קהילה, לכל מי שנגע בציבור. וגם נבחרות ונבחרי הציבור, כל אחד בקהילה שלו, כל אחד מול האנשים שהוא מכיר.

פתיחת המקלטים הייתה מיידית, ומיד הבנו שיהיה צורך רב בהם, והציבור פגש מקלטים ציבוריים במוכנות גבוהה מאוד. כמו תמיד, במקלטים הפרטיים נפערים פערים, וגם לזה העירייה התגייסה ועזרה. סכסוכים בין שכנים, חוסר יכולת של שכנים, לטפל. העירייה עזרה לפנים משורת הדין.

אז הבנו שבעולם של היום, עם החרדות, עם ישראל הוכה בחרדה קשה. תחושת הביטחון האישי קרסה, קרסה כלא הייתה. העם החזק הזה, המעצמה המזרח תיכונית, אחת מהמדינות שהן באמת פלא, מדינה פורצת דרך. עם שיא העוצמה, העם שלה הרגיש שכל רגע הם צריכים לשים קרש על הדלת, כדי למנוע ממישהו שיבוא וירצח אותם לעיני ילדיהם או את ילדיהם לעיניהם, מהדברים המזעזעים ביותר. והבנו שצריך קשר תמידי, שאנשים צריכים להיות בקשר. מי שיורד למקלט, רוצה לדעת מה קורה עם אמא שלו, עם דודה שלו, עם הבן שלו וההיפך. ולכן, יצאנו. אני חושב שהעיר הראשונה בישראל, לרשת את כל המקלטים ברשת וויי-פיי, חיבור אינטרנטי לציבור, בכל המקלטים הציבוריים.

מיד הבנו שאנחנו חייבים לייצר חוסן לאומי, עם תמיכה של רמת גן בחזית, גם ביישובים וגם ביחידות שנמצאות בחזית. אז ביישובים מנתיבות שקיבלה מאיתנו 500 מזרונים, ועד שדרות שקיבלה משאיות עם כל טוב. ואתמול ירד המנכ"ל ליישובי העוטף וגיבש גם חבילת סיוע יחד עם אביחי בן שטרית הסמנכ"ל, וגם זה יוצא לדרך. התחלנו לאסוף תרומות, כי המילואימניקים יצאו לדרך, מדווחים על חוסרים, אין מה לעשות. מדינה לוקח לה זמן להתארגן, היא פחות גמישה מעירייה. היתרון שלנו כקטנים יותר, כמחוברים לקרקע, אנחנו יודעים לזוז מהר יותר מאשר מדינה, שגם צריכה בשונה מאיתנו, לנהל מבצע מורכב מאוד, בעצם לנהל מלחמה. אז עשינו כל מה שיכולנו, למעט קניית תחמושת, בכל דבר שיכולנו תמכנו. זה מתחבר להירתמות מדהימה של התושבות והתושבים שלנו. רוח התנדבות וערבות הדדית שהם נשק חשוב יותר מכיפת ברזל ומכל כלי נשק אחר. זה הנשק שינצח לנו את הקרב הזה אחרי המכה האדירה שחטפנו.

הגמלאים – בכל הערכות המצב פה בשולחן הזה שאתם יושבים עכשיו סביבו, ומתנהלת ישיבת מועצה, ואני שוב מבקש, מתנהל בכמה שיותר ענייניות וממלכתיות, פה מתנהל כל יום, בלי חברי האופוזיציה, אלא אנשים שבאים לנהל את החירום בעיר יחד עם המשטרה ויחד עם הצבא, ויחד עם כל האגפים הרלוונטיים, עם כל הסטטוטוריים, מנהלים יום יום ומקבלים החלטות עם הרבה אחריות על הכתפיים, החלטות הרות גורל. וזה מתנהל בצורה שהיא מעוררת כבוד, והתושבים סופר מעריכים ומרוצים ורואים נקודה של אור בניהול של העיר בימים האלה.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> אגב, אתה יכול לצרף נציג אופוזיציה, כמו שעשו בממשלה... למה לא? מלחמה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> קליטת המפונים נעשית בכמה מישורים, חברת המועצה חיה מנע.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> אני ענייניית.

<u>מר חגי אשר:</u> איזה ענייניית? בשוטף את לא מגיעה, את רוצה להגיע בחירום.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> אתה אל תדבר. אתה האחרון שצריך לדבר.

מר חגי אשר: בשוטף לא הגעת לשום ועדה. את הזכרת את שמי, אני עכשיו אזכיר לכולם מי את.

עו"ד חיה מנע: אל תדבר, אל תדבר.

מר חגי אשר: את סותמת לי את הפה, את סותמת לי את הפה? לא הבנתי.

עו"ד חיה מנע: אל תדבר.

מר חגי אשר: למה לא לדבר?

עו"ד חיה מנע: כי אתה האחרון שצריך לדבר בסיטואציה הזאת.

מר חגי אשר: למה? אני האחרון או את האחרונה?

עו"ד חיה מנע: בסיטואציה הזו היום, את ה האחרון שצריך לדבר.

מר חגי אשר: בסיטואציה הזאת את האחרונה שצריכה לדבר. וכדאי לך להסיר את המועמדות שלך, שלא תתבזי.

עו"ד חיה מנע: שמענו אותך.

מר חגי אשר: תשמעי טוב-טוב.

עו"ד חיה מנע: זה מה שקורה בקואליציה שלך שאני מציעה הצעה ענייינית...

מר חגי אשר: אני לא מתמודד, את מתמודדת.

אדר' רננה ירדני: חברים, הנושא הוא כזה...

*** כולם צורחים ביחד ***

מר חגי אשר: את לא ענייינית, בן אדם לא ענייני. את לא בן אדם ענייני.

עו"ד חיה מנע: ... שמהאופוזיציה יהיה, כמו שיש בממשלה. אני לא הצעתי את עצמי, אדוני הנכבד.

מר חגי אשר: את לא מגיעה לשום ועדה בעירייה, את לא בן אדם ענייני. את לא יכולה להגיד שאת בן אדם ענייני.

עו"ד חיה מנע: בושה, בושה.

מר חגי אשר: את לא יכולה להגיד שאת בן אדם ענייני. לא הגעת לשום ועדה. את בושה.

עו"ד חיה מנע: אדם קטן, בושה, בושה.

מר כרמל שאמה הכהן: חיה מספיק, נו. חיה, נו באמת.

מר שמואל לרמן: חגי, בחייך, זה לא לעניין במקום הזה.

מר חגי אשר: מה היא מזכירה את שמי?

מר שמואל לרמן: אבל בסדר.

מר חגי אשר: שתעשה עשירית ממה שאני עושה בעירייה, עשירית. בושה וחרפה.

מר שמואל לרמן: אבל זה לא רלוונטי לתקופה הזאת. אתה לא מבין?

מר כרמל שאמה הכהן: חגי מגיע להערכות מצב.

מר שמואל לרמן: אבל זה לא רלוונטי, זה לא רלוונטי. זה לא מכבד אתכם.

אדר' רננה ירדני: חגי, די, די.

מר חגי אשר: לשום ועדה היא לא הגיעה פה. רוצה להיות נציגה.

עו"ד חיה מנע: תתבייש, בושה. אני לא ביקשתי להיות נציגה, אמרתי נציג אופוזיציה.

מר שמואל לרמן: זה לא רלוונטי. תחשבו מה קורה למעלה ומה אתם עושים פה. גם את.

עו"ד חיה מנע: תתבייש לך.

מר חגי אשר: תתביישי את, אל תגידי לי תתבייש.

עו"ד חיה מנע: מה אני עשיתי, לרמן? שאני מציעה נציג אופוזיציה שיהיה בקבינט העירוני? מה קרה, למה בממשלה לא עשו את זה? מה לא ענייני בזה? אני חושבת שגם לחברי אופוזיציה יש מה לתרום.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> שמענו אותך.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> חיה, את לא יודעת לעצור את עצמך? מספיק נו. אבל אמרת כבר מה יש לך לומר, אמרת.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> בסדר, אני סיימתי.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> טוב, גמלאים, אתם יודעים שזו אוכלוסייה שביומיום יש לה צרכים מיוחדים ומוגברים ובטח בעת חירום. הנושא הזה עולה בכל הערכת מצב איך אנחנו נשארים בקשר ודואגים לכל מה שצריך.

תמיכה בהורים שעובדים במקצועות חיוניים. העיר רמת גן תוך יום יומיים פתחה גם בית ספר וגם גני ילדים, והם מתפקדים עד היום באופן מלא, בצורה מתוקתקת, מה שנותן שקט להורים, רופאים, רופאות, אנשי צוות רפואי, אנשים במקצועות חיוניים, לשים את הילדים בבוקר, והם יודעים שיש להם מקום עד אחר צהריים ולתמוך במאמץ המלחמתי. מערכת החינוך, מערכת החינוך שלנו ראשונה לחזור ביום ראשון לפעילות, הייתה אמורה לחזור מחר. ההתנעה מאוד קשה, יש המון מורכבויות בעת החירום לחדש לימודים. זה לא רק להגיד לילדים בואו לבית ספר ולמורים ולצוותים. יש הרבה מורכבויות בחיבור עם אוכלוסיות מסביב, עם שאלות, כמה ילדים, באיזה גילאים, איך מנהלים את ההפסקות, איך מנהלים את השיעורים, מה קורה בלילה במקלטים הציבוריים, ההסעות לא יכולות להיות... לא יהיו הסעות. יש חינוך מיוחד בלי הסעות.

<u>עו"ד מנחם דוד:</u> חינוך מיוחד מחוץ לעיר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני אסביר. העקב אכילס שלנו שאין לנו מענה לו, זה ההגעה לבית הספר והחזרה מבית הספר, מבחינת הביטחון של הילדים. הילד מגיע לשער בית הספר הוא כבר בטוח, הוא נכנס לנגישות, למרחב מוגן. על זה אנחנו לא מתפשרים. רק איפה שיש בבית ספר או בגן נגישות מלאה תוך 80 שניות, לא 90 שניות, 80 שניות באופן ודאי, ואני הולך מחר למדוד את זה ברגליים שלי עם צוותי המקצוע. לקחתי רנדומאלית מספר גני ילדים ובתי ספר, אני לוקח את הנקודה הכי רחוקה שהולכים ללמוד, מפעיל סטופר, הולך בקצב של ילדים שהולכים בדבוקה ובודק את הזמנים, זה דבר אחד.

דבר שני, גם בחצר בהפסקה, אנחנו רוצים לדעת שהילדים יוצאים ולא יוצאים מקשר עין עם מבוגר אחראי, שבעת אזעקה יכול לזהות אם ילד אחד קפא, אם ילד אחד מתחבא כי הוא חושש מאזעקה ולא חוזר לממ"ד. זה לא משפחה שאתה סופר את הילדים, 2,3,4,5,6. תלוי כמה יש לך, שיהיו בריאים. כל הדברים האלה מדוקדקים.

אני חושב שהחזרה ללימודים זו אמירה חזקה לתמיכה בחוסן הלאומי, והילדים שלנו צריכים מסגרות וצריכים את התמיכה הרגשית, את התמיכה החברתית, וגם לא יפריע גם קצת פדגוגיה. וזה גם ירגיע את ההורים. בשלב הראשון זה מלחיץ את ההורים, כי חלק מההורים נלחצים מהמהלך. אבל כמו כל דבר בחיים, שיראו שזה קורה, ומה שנקרא בית הספר נשאר שלם, והילד והילדה חוזרים מחויכים הביתה, זה גם יתרום לאנשים להשתחרר מהלחצים, כי כולם על הקצה.

תראו מה קורה עם ענף הבנייה. אני לא יודע אם שמוליק עדיין בענף הבנייה, אבל אתה היום לא יכול להתקרב עם פועל, ולא משנה אם הפועל הוא צדיק עולם. הרי רוב הפועלים אנחנו יודעים גם סטטיסטית, באים לעבוד. אבל הביטחון האישי של התושבים כל כך התרסק, שהם רואים כל מקל נחש. אפרופו כל מקל נחש, קיבלתי קריאה, פנייה בווטסאפ 'ראש העיר, המוקד לא מתייחס לתלונה על נחש ענק במקלט הציבורי'. ואני אומר, 'רגע, אני מטפל'. אני מעביר לצוות הפניות ומטפלים. כי המוקד אמר 'אין לנו לוכד נחשים, או בדיוק החלפנו ספק', תשובה באמת לא ברורה. ואז שולחים את הלוכד, ואני מקבל תמונה מהלוכד עם נחש בגודל, פורש את הידיים, עובי כזה. נחש מטורף, יכל לבלוע משפחה שלמה. רק שזה היה נחש מצעצוע. הוא פשוט היה זרוק במקלט, התאבק עם אבק, איבד את הצבע הצבעוני שלו, היה נראה כמו כבר כמו צבע של נחש. אבל זה מראה כמה אנשים על הקצה. ראיתם בראשון לציון, שוטר מקומי ירה לעבר טרקטור עם עובד עירייה, כי הוא לא שמע אותו, הוא לא הבין אותו, הוא כבר ראה בעיניים שלו מפגע שבא עם טרקטור לעשות פיגוע טרור. אז תבינו איפה המצב נמצא. חלק מהמטרה שלנו זה להרגיע את הרוחות ולהשקיט את החששות והפחדים של הציבור, וזה גם מצריך זמן. אבל זה מצריך זמן וזה מצריך גם מנהיגות והנהגה מצידנו, וזו האחריות שלנו.

מחשבים, אחת הפעולות שיוצאות זו למידה מרחוק. גם עכשיו החזרה ללימודים, כמו שאתם מבינים, זה לא כל השכבות ולא כל הילדים, ואנחנו לא יודעים אם תהיה החמרה. עכשיו ביידן עוזב, אנחנו לא יודעים מה יקרה במערכה העיקרית, עיניים לצפון ועין אחת מה שאומרים מסתכלת על מה שקורה בעזה, שכבר מטפטפת מטחים. מטחים מעזה עלולים להתגבר בכל רגע, ומטחים מהצפון זו כבר אופרה אחרת. למי שמבין את

המשמעויות, מבין שזה כבר לא משחק שאתה נכנס לממ"ד ואתה רגוע, זו אופרה אחרת לגמרי, אבל נקווה שלא נגיע לזה. זה החינוך. קודם כל כמובן מאמצנו זה לחינוך המיוחד. אבל כמו שאמרתי, אף אחד לא מוכן לקחת, לא הנהגים ולא המלווים ולא אגף החינוך וגם לא אני ובצדק. עם כל הלב שהוא קודם כל יוצא לאנשי החינוך המיוחד. את האחריות שבהסעה עם טרנזיט... צפירה. אתם מכירים את חוק מרפי, ואתה אומר - מה הסיכוי שדווקא על הטרנזיט זה קורה. אם אתה מתעלם מחשש ואומר 'זה לא יקרה', זה חוק מרפי איך זה פתאום חלילה קורה. וזה כמובן סיוט בלהות שאנחנו לא רוצים, ומנסים למצוא לזה פתרון, וגם בערים אחרות. יש בעיה עם הסיפור הזה. אז מחשבים כמו שאמרתי, היום היה הרישום, כבר נרשמו 400 משפחות שחסר להן מחשבים, 410 משפחות, כאשר זה לא מספיק שיש מחשב בבית. אם יש כמה ילדים, הם צריכים כולם להתחבר. אז זה גם עוד שירות מצוין. ושירות מאוד חשוב מקימים בימים אלה, 2 כוחות שיגבירו את הביטחון בעיר. אחת – כמות חסרת תקדים נרשמה על המשמע האזרחי. היום התחילו קורס, מחר יסיימו את הקורס ויוכלו לתגבר יחד עם המשטרה את הנוכחות ברחובות ואת פעילות האבטחה. מספר שאף אחד לא האמין ירשמו. בזכות הקריאות שלנו, בזכות המצב כמובן. לצד זה, לא רק המשמר האזרחי. הלכנו לפתוח כיתת כוננות אחת. כיתת כוננות זה אומר 16 לוחמים או לוחמות עם מפקד שמתחיילים בצו 8, אנשים עם רקע קרבי שמקבלים נשק ארוך צמוד וכפופים לפי הפקודה כרגע לאגף הביטחון בעירייה, ונותנים מענה לביטחון שוטף ולאירועי חירום. אנחנו הגענו לרישום במקום 16, יש שם, כבר אנחנו הולכים לפתוח גדוד... אפשר כבר לכבוש את גבעתיים. כלומר, מכיתה א' יכולים לפתוח גדוד, עם קצינים שמנהלים את זה, עם לוחמים ולוחמות, וזו אופרה אחרת. משהו שאמרתי, שאני זוכר שהייתי בפריז בתקופה של דאעש, ובתקופה של דאעש הפריזאים הם סופר, אם אנחנו מה שנקרא עכשיו רגישים, הם לא רגילים לדברים כאלה ששוחטים אותם. ואז שחטו אותם ואנשים לא יצאו מהבתים.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> גם אנחנו לא.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, פה כבר יוצאים, את רואה בתי קפה, יש קצת פעילות. כבר יש פקקים, היום הייתי בפקק. אני אומר פריז הייתה ריקה, פריז הלכת, זה היה כמו יום כיפור, יום אחר יום. ואז הממשלה עשתה משהו מאוד פשוט שעזר, לקחה עשרות אלפי חיילים רק בפריז, בשלישיות, שהלכו ברחובות הראשיים הלוך חזור, חלקם עם קרבין, עם הנשק הכי פשוט. זה לאט-לאט הוציא את הצרפתים החוצה.

זה עכשיו לא שאלה של ביטחון, זה בעיקר שאלה של פסיכולוגיה ומורל וחוסן. ואנחנו חייבים את זה לתת תמיכה חזקה לאוכלוסייה שלנו כי הם גם מצפים לזה וגם צריכים את זה. אל הדברים המרכזיים שעשינו בכמעט שבועיים אחרונים.

מר שמואל לרמן: משהו שקשור לאתרי בנייה. במקום שאני נמצא, אם אין לך עובדים פלסטינאים, יש לך עובדים ערבים ישראלים, אזרחים לכל דבר. הבעיה היא נורא פשוטה, מותר להם לעבוד, מותר להם להסתובב, אבל תנסה שזה יהיה בשכונה... ערבית. פחד אלוהים של התושבים. מיד הגיעה משטרה וביקשה מהם להתפנות. השפה הערבית, בגלל האירועים שהיו ביישובים של העוטף, גורם היום לאנשים, שבכלל, הפועלים האלה הם אנשים ישרים ובסדר גמור, גורמים להם ישירות לקרוא למשטרה על מנת לקחת אותם.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אתייחס לזה.

מר שמואל לרמן: סכנת נפשות שאנשים חושבים, בגלל הרקע ששמעו את הערבים מחוץ למקלטים בעוטף במה שקרה שם.

מר כרמל שאמה הכהן: תגובה טבעית.

מר שמואל לרמן: למה אני מעלה את זה? כי גם פה בטח יש. אני לא בונה כאן, אבל במקומות שאני בונה, פשוט לא נתנו בגלל החשד של השפה הערבית.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור, ברור. יש כמה ערים שפתרו באופן יצירתי במירכאות, ואמרו – עובדים זרים, סינים, תורכים כן, ערבים לא. אני לא מוכן לשמוע את האמירה הזאת.

דובר: יש חשש...

מר כרמל שאמה הכהן: אוקיי, אז לא תהיה בנייה. לא נעביר החלטות גזעניות בסיפור הזה. ד"ר טיין יעשה את שלו במובן הזה.

מר שמואל לרמן: יש גם פסיכולוגיה מאחורי ה...

עו"ד אביהוא בן משה: אני רק רוצה לגבי החינוך.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, אני אסיים את דבריי ותדבר, אני באמצע דברים. בסוף, איך שאתם לא מסתכלים, המחיר האדיר שהמדינה שילמה, המחיר הבלתי נתפס שרמת גן שילמה, ואני עודדתי את כולכם, ופרסמנו אפילו את הכתובות ללכת למשפחות כמה שיותר. אני ביום אחד הגעתי ל-5 משפחות וכולם צעירים וצעירות, בכאב רב. וגם היום לפה הגעתי, למשפחת שהרבני, ולפני זה הייתי אצל משפחת חסדאי. והילדים וההורים ואמא לבן יחיד, משפחת ביילין. וסיפורים אחד יותר קשה מהשני. ולפעמים זה משתלב עם רקעים אחרים שהם קשים. ונכנסנו לבתים שעוד לפני האסון אתה אומר – איך לא הגענו לפה לפני זה?

ואנחנו אומרים להם, וזה אנחנו צריכים להגיד להם בצורה שחוצה אופוזיציה וקואליציה – אנחנו אתכם. כי אחרי השבעה אתם יודעים איך זה, אנשים מתפזרים כל אחד לדבריו, לענייניו. העירייה נמצאת פה. העירייה יכולה לשמור על קשר ועל תמיכה לאורך שנים, גם אחרי שמתחלפים פה אנשים, ולתת את המענה למשפחות, לילדים, לכל מה שהם צריכים. וזה המסר שאני אמרתי בשם העירייה, בשם כל תושבי ותושבות העיר. אמרתי להם – כל מה שאתם צריכים/צריכות, גם אם אתם חושבים שזה לא קשור לעירייה, גם אם אתם חושבים לרגע שזו חוצפה, תרימו טלפון למי שאתם בקשר איתו בעירייה, בין אם זה האגף לשירותים חברתיים, בין אם זה חבר מועצה כזה או אחר ואליי כמובן, 24/7. כל מה שאתם צריכים, העיר רמת גן תיתן לכם. וכבר עשינו מספר פעולות, אני לא יודע כמה עיריות עשו אותן בישראל כדי לתמוך במשפחות וכדי לחזק אותן. כל אחד עם הצורך המיוחד שהיה לו. ועכשיו אנחנו צריכים לקבל גם החלטות איך ממשיכים... כמובן הגדלת תקציבים. החירום עולה כסף, צריך להגדיל גם את התב"רים וגם את השוטף. אנחנו מוציאים הוצאות גם לתמיכה בחזית הוצאנו הוצאות וגם לתמיכה פנימית וגם להצטיידות. הרבה דברים שמצריכים משאבים שלא תקצבנו מראש.

אחד – בתיאום עם הגזברית ובאחריות ובמידתיות, ביקשנו מכולם להקפיא חיובים עתידיים, אני לא מדבר על ארנונה, חיובים על שירותים שלא

מסופקים, ואחרי זה נשבור את הראש כמו שאומרים, נעבור את זה ונשבור את הראש. כל מה שבסמכותנו. אתה לא יכול להקפיא ארנונה, אלא אם כן הממשלה מסמיכה אותך. אתה לא יכול להקפיא אגרות וכל מיני דברים. אבל לדוגמא, אם חוג של ילד עכשיו לא מתקיים, לא להמשיך לחייב, זה דבר אחד. וזה מה שאנחנו רוצים, שהמועצה תסמיך את הגזברית, להנחות את הגזברים של הגופים העירוניים השונים.

הדבר השני – הגדלת תב"רים. כמו שאמרתי, הגזברית הגישה כאן מיליון ש"ח, אני חושב שמיליון ש"ח ממש לא יספיק, כבוד הגזברית. לפי מה שאני רואה, צריך סכום הרבה יותר גבוה. אנחנו גם ברכישה של ציוד מיגון, גם לקראת רכישה של ציוד, מה שנקרא לכיתות הכוננות הבטחנו תגבור ולמתנדבים וכל הדברים האלה יעלו כסף וכל מה שאתם רכשתם גם עד עכשיו. לכן אני חושב שצריך סכום הרבה יותר גבוה. וגם בשוטף, לא בטוח שנסיים את זה במיליון ש"ח. זה דבר נוסף. אנחנו ברכש דחוף עד כמה שאפשר של החירום. יש פער גדול בעיר של מיגון. יש עשרות אלפים ללא מיגון, אי אפשר לפתור את זה. זה כמובן. פותרים את זה קוסמים ופופוליסטים למיניהם. אבל יש מקומות שיש כשל נניח מאוד נקודתי. נניח כמו כיכר רמב"ם בעירייה, זה אזור שהוא מאוד מרכזי, שיש שם מענה, כולל אוכלוסייה מבוגרת.

<u>מר ליעד אילני:</u> הריצוף ממילאנו...?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> נו, תראו הילד הזה שיהיה בריא. מדברים בנושאים רציניים על מיגון, על חיי אדם, והוא עם הפוליטיקות הקטנות שלו.

<u>מר ליעד אילני:</u> פוליטיקות קטנות. מי שהביא למועצה כאן היום פוליטיקה זה אתה, תתבייש. אמרתי לך כבר, ראש עיר ששקוע עד צוואר בפלילים ובחקירות, לא כשיר ולא ראוי לקבל החלטות. ולכאן הבאת אותנו עם שומרי סף שעושים כרצונך. והציבור יידע את זה. זוהר ימשיך לעדכן אותך.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אפשר לעסוק בחירום ולא בפוליטיקה שלך?

מר ליעד אילני: בחירום? בואו נדון בהצעות שלנו, ולא בהערות שזרקת לחיה מנע, מי שמדבר. נותנים לעבריין לנהל מועצה.

מר כרמל שאמה הכהן: כמו בכל הערים הוותיקות, יש פערי מיגון של עשרות אלפי תושבים. אנחנו למרחב הציבורי צריכים לעשות מאמץ בנקודות מרכזיות כדי לתת מענה. אז גם אבשלום עוסק בכך, לא יודע מי מאנשי המיגוניות, שמעתי פה צועקים מקודם, את חבר המועצה משה רווח שהוא דואג למיגון בעיר. לא יודע מתי פעם אחרונה הוא בנה ממ"ד בעיר, לא יודע מתי פעם אחרונה הוא עסק ברכש של מיגונית בעיר.

מר ליעד אילני: אתה שנתיים עיכבת את המיגון של גני הילדים. כשישבתי עם האלוף בריק לפני 3 שנים, והוא הכין תכנית לכל הרובעים בחירום, ביקשת מהמנכ"ל לא לכנס ישיבה. הכל כתוב.

מר כרמל שאמה הכהן: כמה שקרים, כמה שקרים.

מר ליעד אילני: הכל כתוב במיילים, הכל כתוב, הנחיית ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: יש עובדה אחת, יש עובדה אחת.

מר ליעד אילני: בריק ישב איתי לפני 3 שנים.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אתה אוהב להתהדר בשמות של גדולים כי אתה מרגיש ילד קטן. אתה כל הזמן צריך איזו חליפה להתחבא אחריה או איזו חצאית. בואו. שנתיים וחצי הראשונות, לא נבנה ממ"ד אחד בעיר בשום גן ילדים. ממ"ד אחד לא נבנה.

מר ליעד אילני: נכון, אבל היו...

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו מסיימים עכשיו, מרגע שהחלפנו מושכות 20 ממ"דים, 20 ממ"דים.

מר ליעד אילני: אנחנו נדון על זה בישיבה שלנו.

מר כרמל שאמה הכהן: שלא לדבר על ממ"דים יבילים שהוספנו בבית אקשטיין, ועוד ממ"דים שהולכים להגיע בשבוע הבא ובשבוע שלאחר מכן. כמובן רוב האנשים עדיין יצטרכו למצוא פתרונות במקלטים הציבוריים, בחניונים יש פתרונות.

מר ליעד אילני: אתה עצרת להם את התמ"א...

מר כרמל שאמה הכהן: הנה. רצה שנאשר לשבס תמ"א, בניגוד למדיניות. כן, כן, כן. יש לי את זה בווטסאפ.

מר ליעד אילני: למי?

מר כרמל שאמה הכהן: לפטרון שלך, לשבס. הבאת לי אותו, אמרתי לך – ליעד, זה בניגוד למדיניות, איך אפשר לעשות?

מר ליעד אילני: (נשמע צוחק) תראה את הווטסאפ.

מר כרמל שאמה הכהן: בקיצור, אנחנו עוסקים בחיי אדם. ואנחנו צריכים להתעלם מרעשי הרקע האלה. אני מחזק את כל נשות ואנשי המקצוע של העירייה בראשות המנכ"ל, שסופגים כאן הערות, כולל הגזברית והסטטוטוריים ומהנדסת העיר. סמנכ"לים והיועצת המשפטית שיושבת כאן.

מר ליעד אילני: יועצת משפטית נהדרת. נהדרת. למה אתה אומר? היא נהדרת.

עו"ד חיה מנע: אנחנו מאוד אוהבים אותה.

מר ליעד אילני: מאוד אוהבים אותה, היא אשת מקצוע נפלאה.

עו"ד חיה מנע: נכון, אחראית.

גב' מירה שנן: וגם לא מעורבת בפוליטיקה כמו אחרים.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו מחזקים אתכם, תתעלמו מההערות שמושמעות כלפיכם.

מר ליעד אילני: ועדת החקירה שתהיה על מדינת ישראל, תהיה גם על עיריית רמת גן. ההיסטוריה תשפוט אתכם איך נתתם לאיש הזה לקבל החלטות. זה הכל. איך נתתם לאיש הזה לקבל החלטות, לדון על החלפה של עמותת הספורט, בזמן שאנחנו עם למעלה מ-20 נרצחים. בושה.

מר כרמל שאמה הכהן: אדוני היו"ר, נו.

מר דני גולדשטיין: מה אני יכול לעשות. קראתי לו 3 פעמים. תגיד לי מה לעשות.

מר ליעד אילני: תעיר לי, דני. דני, תעיר לי.

מר דני גולדשטיין: למה, הוא שומע? אני יכול להוציא אותו החוצה, יש לי אפשרות? אתה חושב שזה מכבד אותך מה שאתה עושה כרגע? בזמן שהוא מדבר על דברים רציניים.

מר ליעד אילני: מאוד, זה מכבד את הציבור. אם אני אספר לציבור מה אתה עושה ואיך אתה מאיים על בעלי בתי עסק בעיר.

מר דני גולדשטיין: אני מאיים על בתי עסק?

מר ליעד אילני: אתה מאיים, כן, זה מתועד. עוד 3 חודשים זה ייגמר. אנחנו ניתן כבוד לאנשי המקצוע, באמת אנשי מקצוע, לא פיונים שלך, שלא מעורבים בפוליטיקה.

מר כרמל שאמה הכהן: בלימת האכיפה, אנחנו מבינים שיש פה אלפים שחיים היום בעיר ואין להם תו חנייה. עצרנו את האכיפה של החנייה. אותו דבר בהליכי גבייה כלפי עסקים וכלפי תושבות ותושבים בעיר. הגזברית הורידה הילוך באופן משמעותי, למעט מקרים שבהם האינטרס של העירייה עלול להיפגע באופן בלתי הפיך. אני חושב שמצבור הדברים האלה הם המדיניות הנכונה בעת החירום הזו שהיא עת קשה למדינת ישראל ולעיר רמת גן. ואני מצפה שההחלטות האלה יאושרו פה אחד, פה אחד. הן לא החלטות שאפילו יש להן ריח פוליטי, ואני מציע גם לא לעשות מהן זילות, לעשות מהן פופוליזם, ולהביא דברים שהם כל מה שנקרא, אפילו ילד קטן שם לב מה המניעים לדברים שנאמרים.

אדוני יו"ר המועצה, אני מבקש שתקפיד על הדיון הזה, שאף אחד לא יוציא אותו ממסלולו העניייני, הממלכתי, שמכבד את השעות הקשות במדינת ישראל. לי אין בעיה, אני כמו שאמרתי לכם יודע לספוג, סופג, מכיל. לא עניתי גם היום לרוב הדברים. אחרי המלחמה, נדבר על הדברים שנאמרו כאן היום. היום כולנו, ואתמול ומחר, כולנו רמת גן, כולנו ישראל, כולנו מפונים, כולנו עם המשפחות.

מר ליעד אילני: הממשלה מצרפת סיעות מהאופוזיציה לקואליציה, הוא מפטר, איש האחדות.

מר כרמל שאמה הכהן: הנה, שוב עוסק בפוליטיקה.

מר ליעד אילני: איש האחדות. גדעון סער הפטרון שלך, שאתה פיון קטן שלו, הצטרף לממשלה. אותו אתה מפטר.

מר משה רווח: ליעד, הכל מצג שווא.

מר ליעד אילני: הכל מצג שווא. עוד מעט זה נגמר. דני, אל תדבר איתי על עניינים מכובדים.

מר דני גולדשטיין: לא מכובד מה שאתה עושה.

מר כרמל שאמה הכהן: מה הוא מאיים עליך כל הזמן? למה הוא מאיים עליך כל הזמן, דני?

מר דני גולדשטיין: לא יודע.

מר ליעד אילני: אני לא מאיים עליו.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא יודע עליך משהו שאנחנו לא יודעים?

מר דני גולדשטיין: יש מצב.

מר כרמל שאמה הכהן: אה, כן? אנחנו נעבור להמשך הדיון. אני נותן בכם גם אמון שהדברים יתנהלו כמו שצריך גם בישיבה הזאת, עם כל האמוציות שיש פה לכל אחד. צריך להתנהג בצורה בוגרת, לא בצורה ילדותית, הציבור מביט עלינו, רואה כל דבר, קולט כל דבר, מפנים כל דבר. כל התנהגות שהיא פוליטית, כל התנהגות שהיא קנטרנית, כל התנהגות שהיא אישית ויורדת מתחת לחגורה, כל שיח שהוא מאיים, מתלהם, פוגעני זה בטח לא הימים. בימים רגילים זה לא עוזר, בימים אלה קל וחומר. תודה רבה.

מר דני גולדשטיין: תודה רבה, ראש העיר, אנחנו עוברים לסדר היום.

עו"ד אביהוא בן משה: יש לי שאלה. אני רק רוצה לבדוק ולהבין אם הבנתי נכון, לגבי הנושא של הפעלת מערכות החינוך, גני הילדים בבתי הספר. אני אתמול צפיתי בראיון שהיה לרון חולדאי בערוץ 12. שאלו אותו המנחים שם האם הוא מתכוון לפתוח את מערכת החינוך בעיר תל אביב.

והעיר תל אביב. תמיד עינינו צופות אליה. ותשובתו הייתה – לא, שהוא לא מתכוון לפתוח את מערכת החינוך בעיר תל אביב, מסיבות שהוא לא מוכן להוציא את הערמונים מהאש למדינה. אם תהיה החלטה של מדינה, של ראש הממשלה, שר הביטחון, פיקוד העורף, שבהם הם מורים על פתיחת בתי הספר וגני הילדים במערך כזה או אחר, גני ילדים, א'-ג', בתי הספר וחינוך מיוחד. זה נשמע לי נורמאלי. אני לא כל כך הבנתי איזה מנדט אנחנו, אתה כראש עירייה והנהלת העיר, ומועצת העיר קיבלו בעניין הזה, אני יכול להגיד לך שלפני כמעט חודשיים, הייתה אזעקה במהלך שעות הלימודים בסביבות השנה 12:00 או 13:00 בצהריים, באחד מבתי הספר במרכז, והיה פשוט בוקה ומבולקה, פשוט צרחות, צעקות. המסגרות עצמן לא ידעו איך להכיל את האזעקה עם הילדות שפשוט היו מפוחדות מכל הכיוונים. אני אומר לכם מהמקום שלי, יש לי בנות קטנות שכולן היום צריכות ללכת לשירותים עם ליווי. זה משהו בחרדות, אגב, זה לא רק הן, זה הרבה הורים שאני שומע ויודע על המצוקות האלה. אז אני שואל את עצמי, האם זה נכון, ואתה דווקא התבטאת לפני יומיים לדעתי בפייסבוק, שאמרת שאתה תמיד מחמיר יותר מכולם. האם זה נכון היום בקונסטלציה שנוצרה שהיום ואתמול באמת הייתה הרעשה די מאסיבית על גוש דן ורמת גן, לפתוח את מערכת החינוך. כשלטעמי, 70% מגני הילדים לא ממוגנים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> מה? לא, אתה טועה.

<u>עו"ד אביהוא בן משה:</u> אז אני אשמח לשמוע את הפירוט המדויק כמה גני ילדים יש באמת ממ"דים, כנ"ל לגבי בתי הספר. והאם הצוותים הקיימים היום בתוך המסגרות השונות, מסוגלים היום לתת את המענה. כלומר, גננת עם 35 ילדים וסייעת אחת בגני החובה יכולה במהלך של אזעקה לאסוף את כל הילדים מהחצר, להכניס אותם לתוך הממ"ד, בלי שפה הלם, בכי, צעקות. נראה לי, אדוני ראש העיר, שזאת משימה יותר מידיי גדולה מבחינתנו לקחת את האחריות.

<u>מר יונה טילמן עזריאל:</u> אביהוא, זו לא החלטה של העירייה, זו החלטה ממשלתית.

<u>עו"ד אביהוא בן משה:</u> לא, לא, לא. אני קראתי אתמול, כל עירייה תקבל אחריות על העיר שלה, ואני רוצה לדעת האם אתה לוקח את האחריות ועל מה אתה מסתמך.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אסביר. תראה, כמו שאתה יודע, אביהוא, מאחר ואתה כמו רבים מהתושבים עוקב אחרי החלטות העירייה, והפרסום שאנחנו מפרסמים. הלימודים היו אמורים להיפתח מחר, אוקיי?

מר יונה טילמן עזריאל: החלטה שלך?

מר כרמל שאמה הכהן: החלטה שלנו, של העירייה. הממשלה אמרה, כל עירייה בגוש דן יכולה עכשיו וסוברנית להחליט מה היא רוצה לעשות.

מר יונה טילמן עזריאל: זאת אומרת, יש לך אור ירוק מהממשלה?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, היא לא מחייבת אותך לפתוח, היא אומרת אתה תחליט.

מר עזרא נחום: אם אתה יכול ומסוגל.

מר כרמל שאמה הכהן: אז ההחלטה הייתה להתחיל מחר בבוקר. אתמול בהערכת מצב נתנו משימות לאגף החינוך, הוא קיבל את זה ויצא לדרך, ובאמת עשה עבודה מצוינת. יישר כוח, אורית, באמת זו עבודה עם המון נתונים, עם המון דברים משתנים.

(מדברים ביחד)

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, אלי, אני עונה לאביהוא.

מר אלי מוסרי: ואני עונה לליעד.

מר כרמל שאמה הכהן: מה זה ייתן?

מר אלי מוסרי: מנסה .

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> ואז כינסתי אביהוא היום הערכת מצב ב-13:00 בצהריים. הגיעו אגף החינוך עם מנהלת האגף, עם מנהלי המחלקות, מנכ"ל העירייה כמובן. גופים אחרים. ואמרתי – לאן הגענו? אז נפערו פערים שלא נסגרו, ועלו גם דברים, ברגע שפרסמנו, הציבור גם הגיב, מורות גם הגיבו, הפכנו היות מה שנקרא יותר חכמים.

נקודה שאני מודה שלא חשבנו עליה עד הסוף, ברגע שאתה מכניס את הילדים, מה קורה עם מקלט, נניח כמו בבית ספר סביון, שמשרת גם את באי הפארק וגם את תושבי אחד העם בקצה שם. איך זה מתערבב? בטח בגני ילדים. גן הילדים נניח בשדרות הילד בגן המלך דוד, 5א' אם אני לא טועה, נכון? זה מקלט הרי ציבורי שהפך לגן. לא בקדנציה שלנו, בקדנציות קודמות שלא פיתחו תשתיות בקצב.

ומאחר ואנחנו העיר היחידה בגוש דן שהצהירה על פתיחה, אז גם הרבה מצוותי החינוך יש להם ילדים שאין להם פתרון ליומיום. גם פה נפער פער. ואז בא יו"ר הוועד ואמר 'אנחנו צריכים עוד טיפה זמן כדי להתארגן, כדי למצוא סידור, כדי לראות מה קורה. ההסתדרות, כי חלק מהגנים שלנו עוברים לגנים חלופיים, אלה שעוד אין להם ממ"ד, עוברים להתארח בבית ספר או במקום אחר. אז פה יש שאלות שגם כבר הסתדרות, יפה בן דוד מאשרת/לא מאשרת. הורים אומרים 'רגע, אנחנו מוכנים להחזיר את הילדים, רוצים להחזיר אותם ללמוד'. אני מקציץ כדי שתבין. אבל רוצים נניח פלוגה שלמה שתשמור על אשכול הגנים, כי אנשים בחרדה.

כל הדברים האלה אתה צריך לבוא, ועכשיו כמו שאמרתי, כמה ילדים אתה מחזיר. כי כמו שאמרת, שהיה יום מלא שלא התכוננו לזה כי זה היה בהפתעה, והיה טיל בצהריים, זה היה בוקה ומבולקה ואני מסכים איתך. כי בבית ספר כמו רמת חן עם 1,000 תלמידים, אם תהיה אזעקה, גם אם כולם ינסו לרדת במופתיות, זה לא יקרה. זה לא יקרה בצורה מסודרת..

לכן אמרנו, אנחנו לוקחים את מספר הילדים שיוזמנו לחזור לפי נפח המקלוט האפשרי, עם מקדמי ביטחון. ואני לא יודע אם היית פה או לא היית פה, מחר עבדך הנאמן, הרי גם אתה משלם לי את המשכורת, יוצא עם אנשי מקצוע לבתי ספר ולגני ילדים, לעשות את מבחן המציאות. מפעילים סטופר, עושים את הדרך בקצב שילד יכול ללכת בדבוקה של ילדים, לראות. רק אם יש ודאות של 100% שכל הילדים וכל אנשי הצוות יודעים להגיע מהפסקה בחצר ומאמצע שיעור בכיתה הכי רחוקה מהמרחב המוגן, רק אז יתקיימו כמובן לימודים. ואז זה מצריך כמובן גם שילוט לציבור הרחב, איפה שהמקלט ייסגר בפניו. או להסביר לו שהוא הולך לפגוש ילדים ולהתנהג בהתאם. גם הסבר להורים שהדרך לבית הספר והחזרה-

גב' מירה שנן: למה לא תיקח את הגדולים יותר? לא את הקטנים, הקטנים הם הבעיה יותר.

מר כרמל שאמה הכהן: יש לנו אגף חינוך, אנחנו ביחד איתו מקבלים לגבי השכבות. יש לך מה להציע, דברי איתנו. מאחר וכוח האדם היום, בסופו של תהליך, האגף אמר – אנחנו יודעים לפתוח מחר בערך 60 גני ילדים, שזה בערך רבע מההיקף בעיר, ואנחנו נוכל לעמוד בפתיחה של 4 בתי ספר. נכון, אני זוכר נכון את המספר? 4 בתי ספר בסך הכל. אמרתי – בשביל הכמות הקטנה הזו והדברים לא סגורים ב-100% עד הסוף, אתה מוותר על יום, מרוויח בעצם 3 ימים של אי ודאות, גם לראות לאן המערכה כמו שאמרתי מתפתחת, וגם לבוא בצורה יותר מהודקת. וגם נעניו, העובדות פשוט התחננו. חלקן שלחו ווטסאפים, חלקן הועברו לי מיד שנייה על ידי יו"ר הוועד, חלקן שלחו לי ישירות. וממש, גם הן נמצאות בחרדה חלקן, חלקן ספגו גם כמובן פגיעות של חברות קרובות, של חברים קרובים. כולם נמצאים במצב שהוא מאוד מורכב. אבל כן אנחנו חושבים שיש יתרון בלהחזיר. לגבי תל אביב, אנחנו לא מתביישים, תמיד לומדים מתל אביב. אין כמעט נושא שעולה אצלנו דיון מקצועי, ולא רק בתחום החינוך, שאני אומר – תבדקו מה תל אביב עושה. עירייה מצוינת, עירייה גדולה בהרבה דברים מקדימה אותנו. אנחנו לא מתביישים לומר זאת. אבל זה לא אומר שאנחנו חייבים לעשות כל הזמן כמו תל אביב. חולדאי, גם אני שמעתי אותו, ואני גם בקשר עם ראשי ערים אחרים. אני אומר לך שאנחנו אמנם היינו מה שנקרא הנחשון. אבל ביום ראשון להערכתי, אנחנו לא נהיה היחידים, לא בשפלה ולא בגוש דן, שיפתחו מערכת חינוך. כמובן הכל מדורג, הכל במידה.

אדר' רננה ירדני: איפה משרד החינוך בעניין הזה?

מר כרמל שאמה הכהן: משרד החינוך מלווה את כל התהליך. לדוגמא, איך נפתרה הבעיה? אני אמרת – אם אני משאיר אזרחים מחוץ למקלטים, כאלה שאין להם מקלט בבית והיו יורדים לגן או לבית הספר, אני עושה עוד כמה ימים. גם הם החיים שלהם חשובים. ואז אורית הביאה פתרון יצירתי, אנחנו מביאים שומרים. יש מקומות שאפשר להפריד בין מקלטים, יש בתי ספר עם 2 מקלטים, 2 אזורי מקלוט.

אז זה פותר את הבעיה. אזרחים נכנסים למקום אחד, ילדים הולכים למקום אחר. איפה שזה מעורב, אנחנו גם לומדים את המספרים, נלמד

אותם בימים הקרובים עד יום ראשון, נראה את הכמויות של אזרחים שמגיעים. מביאים שומר 24 שעות. הוא גם מה שנקרא חוצץ בין הילדים לבין השכנים שנכנסים. זה מהלך הדברים. אז אני חושב שיש יתרונות. תראה, אין משהו בימים האלה שכולם יסכימו עליו, ושכולם יגידו שזה מרגיע אותם. כל שינוי יהיה כרוך בחרדה זמנית, בהגברת חרדה. אבל רק ככה אתה מחזיר את החוסן לאנשים. כמו שלפעמים אתה אומר – מישהו אתה צריך להכריח אותו לעשות תהליך, חלק מהציבור קפוא, חלק מהציבור מבוהל, ובצדק. לדוגמא אשתי אמרה לי – אני לא מחזירה את הילדה, ובית ספר נבון הוא הכי ממוגן שבעולם. אפשר לישון בו, הוא יכול לאכלס אלפי אנשים מה שנקרא. אבל לא, יש חרדות לאנשים. צ

אז אנחנו עושים את מה שנכון, כי אנחנו חושבים שפערים רגשיים, פערים חברתיים, וגם פדגוגיים. נכון שלא... יותר מידיי. צריך לזכור, אחרי חופש גדול, אחרי חופשות חגים, ואנחנו כבר שבועיים אקסטרה מעבר. תבינו את המשמעות, אנחנו אחרי שנות קורונה. כלומר, מי שזה לא כיתה א' בשבילו. תבינו שילדים בכיתה א' לא מכירים כמעט את בית הספר. הם עלו, הם אוטוטו עולים לכיתה ב', הם לא מכירים את בית ספר.

וזה דרך אגב גם מה שהאגף העלה היום, שילדים וילדות בכיתה א', צריך לעשות איתם, כולם יעשו, כל בוקר תרגיל אביהוא. כל בוקר יפתחו בתרגיל של ירידה איך יורדים, לאן יורדים, מה עושים, מתי יוצאים מהמקלט, איך מתנהגים בתוך המקלט. אין לנו ברירה אחרת. להמשיך לשבת בתוך הבתים בלי סוף.

דרך אגב, חלק מהדברים, ואמרתי את זה בהערכת מצב אתמול, אם הטיל הזה על בית החולים וקריאת הזעם של חיזבאללה מלבנון ליום זעם שאמרו היסטורי שלא היה, ברור שזה אומר – רגע, זה שיקול נוסף, בואו נרוויח גם את היום הזה. ולכן, זה הסתדר. מצד אחד – חוסר 100% מוכנות שהצלחנו להגיע מבחינה תפעולית, יחד עם הבקשה ועם ההתחשבות בצרכים של העובדות והעובדים, ביחד עם אי הוודאות שנכנסה בעקבות הדרמה אתמול בערב, שאני מקווה שלא תתפתח לנו משהו חדש. כל זה תמכו בהעברה ליום ראשון. אז גם מעונות היום ייפתחו ביום ראשון. דרך אגב, הצלחתם להצריח בין קריניצי לבין בית רוזן? כבוד המנכ"ל, יש מעבר?

<u>מר מוטי כהן:</u> ... יש ממ"ד ויש את ה-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, יש לנו את מעון התמרים שהוא לא ממוגן. החלופה היחידה זה אשכול אופק בשכונת שבירו החדשה. זה מרחק, זה

אנשים שגרים פה בצפון העיר, נניח עינב. התמרים זה פה, ליד מגדל התמרים, ז'בוטינסקי... מעון ילדים. להריץ אותם בתקופה הזו, אנשים אמרו מה זה? אז חיפשנו מקום.

אחד הדברים שהצעתי זה בית רוזן, לקחת להם קומה, אולי אפילו את רגעים, ושייהנו מזה ויהיו שם כל עוד יש כמון ממד. זה הסיפור של החינוך, אביהוא. אני זוכר שפעם החזקת בתיק החינוך. אתה מבין את השיקולים, שזה לא עולם מושלם. כולנו היינו רוצים שיהיה לנו הפי-הפי וכולם בטוחים, אבל אנחנו חייבים להמשיך את החיים בהרבה מובנים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> איך אתה מטפל נגיד באוהל שם?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> באיזה מובן?

<u>מר שמואל לרמן:</u> באוהל שם.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, כל התיכונים בזום, זו בקשה שלהם. כל המנהלות והמנהלים של התיכונים, ביקשו בזום. יותר מזה, אביהוא אמר שאלה או מישהו העלה כאן לגבי גני ילדים, איך לוקחים 35 ילדים. קודם כל, זה לא 35, כי הנוכחות בטח בהתחלה זה 50% ופחות. אבל יותר מזה, חלק מהילדים באופן קבוע, כלומר ברוטציה, תמיד יהיו ילדים שמראש הם בממ"ד, משחקים בממ"ד, הפעילות היא בממ"ד.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> איזה אחוז ממוגן באמת?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אחוז הגנים הממוגנים, צריך להבין, כבר מתקרב ל-90%. עכשיו, בזמן שאנחנו יושבים כאן, נבנים 4 ממ"דים. כלומר, אפשר לדבר, נפגשתי עם ההוא, עשיתי ככה, הכנתי תכניות. אנחנו בונים ממ"דים.

<u>מר ליעד אילני:</u> ומי בונה את הממ"דים, סינים?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בונים, בונים ממ"דים, בונים אותם.

מר ליעד אילני: מי בונה את הממ"דים? לא, אני רוצה רגע להבין, אמרת שאין פה דוברי שפה זרה.

גב' שרית אסרף לוי: יש לי בשכונה גנים עם ממ"ד בלי דלת.

מר כרמל שאמה הכהן: יש ממ"דים בלי דלת, זה תיקני.

דובר: זה מיגוניות.

גב' שרית אסרף לוי: לא, אני מדברת על ממ"ד.

מר ליעד אילני: שקר ל-5 דקות. הוא כבר לא זוכר מה הוא אמר לפני 5 דקות. מי בונה את הממ"דים?

עו"ד אביבית נמרודי: לא, עכשיו העבודות נעצרו.

מר כרמל שאמה הכהן: עכשיו במובן שהם נמצאים בבנייה, הם נעצרו כמו כל אתרי הבנייה, ברור. עכשיו שהם בתוך תהליך.

מר ליעד אילני: כי משרד הבינוי והשיכון הוציא מכתב שהוא עוצר את כל מי שאין לו אישור.

מר דני גולדשטיין: אנחנו עוברים להצבעה.

מר עזרא נחום: חברים, דיברנו על הכספים, אנחנו ניגשים להצבעה.

עו"ד אביהוא בן משה: על האינפורמציה של ראש העיר הייתה שאלה שלי. עכשיו סדר היום.

מר ליעד אילני: רק להביא לתשומת הלב בעניין הזה, יש יזם אחד קוראים לו אטרקצ'י שממשיך לבנות.

מר כרמל שאמה הכהן: אצלך, בדמיון שלך.

מר ליעד אילני: לא, לא, היום המנופים שלו עבדו.

גב' מירה שנן: יש סרטון.

מר ליעד אילני: כמו התרומות שלו שנכנסות לחשבון של מישהו, ככה גם המנופים עבדו היום. משהו מדהים. איפה הסרטון? יש לך את הסרטון של אטרקצ'י?

מר דני גולדשטיין: כן חיה, יש לך שאלה משהו?

מר עזרא נחום: אנחנו הולכים להצביע על סעיף 1. ראש העיר, כמה אתה רוצה לתקן?

מר כרמל שאמה הכהן: גזברית, כמה את יודעת להגדיל את המקסימום של התקציב שנעשה פה הגדלה. כי אנחנו לא יודעים אם תהיה לנו עוד מועצה, אנחנו לא יודעים לאן אנחנו הולכים בשבועות הקרובים. שלא יהיה לי מצב שתגיד לי...

רו"ח גלית שנייידר מימרן: על החירום שוטף?

מר כרמל שאמה הכהן: חירום שוטף וחירום תב"ר.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: לגבי החירום תב"ר, יותר קל להגדיל, אתה יודע, אנחנו כל דבר בוחנים, זה תקציב לא רק להשנה, וזה תקציב-

מר כרמל שאמה הכהן: תגידי, מה שתגידי מקובל. אני חושב שצריך יותר.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אפשר, אפשר. רק מיגוניות ביקשת ממני לקנות המון, הרבה.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, תבינו במיגוניות, אני רוצה להסביר. מיגוניות מי בונה אותן? בונה אותן גם מה שנקרא פועלים שעכשיו קשה להכניס אותן. מיגוניות לוקח להן זמן ייבוש. המיגוניות הרציניות.

מר שמואל לרמן: באישור של משרד הביטחון?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, ברור. ברור. מלא, מלא, עובר פיקוד העורף. לא 30-20, תאמין לי אני מטפל בזה אישית. מי שאנחנו רוכשים ממנו היה רמ"ח מיגון בפיקוד העורף, הוא בעל המפעל, זה מה שאמרו לי העבר שלו, כלומר רמ"ח מיגון בפיקוד העורף. אתם צריכים להבין, אין פועלים. הזמן של הייבוש במיגוניות הגדולות, המון זמן. ולהביא את הקטנות של 4 מ"ר, זה לא רציני.

מר שמואל לרמן: של 15 מ"ר.

מר כרמל שאמה הכהן: אמרתי, את ההכי גדולות, אבל זה לוקח הליך הייצור הכי ארוך. שנית, יש תעדוף כמו שאתם מבינים לחזיתות. והכי גרוע, גם כשיהיה מוכן, הוא אומר לי היום בשיחה, אין לי איך להוביל לך את זה. גם לנו לקחו, אתם יודעים, לקחו לנו את כל המשאיות ואת כל המנופים של העירייה, הצבא הלאים בצו 8, לקחו הכל. קשה להביא, וזה לא משהו שאתה יכול להביא בטנדר של התברואה מיגונית. זה מנופים כבדים. קשה להשיג. הוא אמר לי מראש – יכול להיות שאני אגיד לך שזה מוכן.

אדר' רננה ירדני: יש לך מלא אתרי בנייה שלא בפעילות היום, תגייס אותם.

מר כרמל שאמה הכהן: איך אפשר? לנו לעירייה לקחו את המנופים, אין לנו איך להרים גזם. הנה, גם מוטי אמר לי שלגיסו הלאימו את כל המשאיות, 2 משאיות לקחו לו, הצבא לוקח הכל. כשיש חוסר של אפודים קרמיים, יש חוסר בכל.

מר שמואל לרמן: כמה עולה מיגונית?

מר כרמל שאמה הכהן: תלוי בגודל.

מר דני גולדשטיין: 60,000 ש"ח זה 10 מ"ר, אתה מכניס על כל מ"ר.

מר שמואל לרמן: בוא אני אגיד לך, אני קניתי לא מזמן כמה מיגוניות לענייניים שאני צריך, דרך אשטרום ואקרשטיין.

מר עזרא נחום: תן לנו אותן עכשיו.

מר שמואל לרמן: אני צריך אותן לעצמי. 28,000 ש"ח פלוס מע"מ.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור, זה ביומיום. עכשיו הביקוש.

רו"ח גלית שניידר מימרן: עכשיו העלו מחירים. אין מיגוניות בארץ.

מר כרמל שאמה הכהן: קודם כל תשיג, קודם כל צריך להשיג.

מר שמואל לרמן: תפנה ל-2 החברות האלה.

מר כרמל שאמה הכהן: השוק מדבר אחרת.

רו"ח גלית שניידר מימרן: נשמח לקבל בהשאלה דרך אגב, לתקופת החירום.

מר שמואל לרמן: של 15 מ"ר...

(מדברים ביחד)

מר אדם קניגסברגר: בסעיף 1 היא לא אמרה כמה כסף היא מוכנה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני חושבת שראש העיר אמר באמת שבשוטף 1 מיליון ש"ח זה מעט, ואנחנו לא יודעים. אז אני חושבת ש-2 מיליון ש"ח-

עו"ד אביבית נמרודי: מה זה חושבת?

מר כרמל שאמה הכהן: היא היועצת הכלכלית.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אביבית, אביבית. את ידעת על המלחמה לפני?

עו"ד אביבית נמרודי: רגע, כמה ביקשת?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני ביקשתי 1 מיליון ש"ח.

עו"ד אביבית נמרודי: אז עכשיו את חושבת שאת צריכה יותר?

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, אני לא אמרתי. אני ביקשתי 1 מיליון ש"ח, יש עוד עודפים, אפשר לשים. אם לא נשתמש, נחזיר אותם, זה בסדר.

עו"ד אביבית נמרודי: כמה את צריכה?

עו"ד ריקי לב ברין: היא לא יודעת, היא לא יכולה לדעת.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני לא יודעת, אביבית. אמן שהייתי יודעת.

עו"ד אביבית נמרודי: אז על מה אני מרימה את היד? את לא יודעת מה את מבקשת?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני חושבת ש-2 מיליון ש"ח ו-5 מיליון ש"ח בתב"ע.

מר שמואל לרמן: אם מיגונית לבד עולה 60,000 ש"ח...

מר כרמל שאמה הכהן: עשרות הזמנו.

מר שמואל לרמן: אם אתה לוקח 60,000 ש"ח והזמנת עשרות...

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אבל האספקה היא לא-

עו"ד אביבית נמרודי: הוא לא יכול להזמין אם לא מאשרים לו את הכסף. קודם כל מאשרים כסף, אחר כך...

מר כרמל שאמה הכהן: לא, יש לנו כבר תב"ר חירום בסיסי, אנחנו רק מגדילים. כן, חיה.

עו"ד חיה מנע: טוב, אז קודם כל, אני רוצה עוד פעם לומר בראשית דבריי, שזה עניין של תקציב, של כספים, לא קיבלנו שום מסמך לגבי זה. ואני שוב רוצה להפנות לפקודת העיריות, שקובעת שבישיבה שידונו בה בתקציב, בתשלומי חובה או חוקי עזר, טיוטה של ההצעות עם דברי ההסבר.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא מבין, את לא רוצה לאשר כסף למיגוניות?

עו"ד חיה מנע: אני לא סיימתי. אני חיכיתי שאתה תסיים.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא מבין. עכשיו הבירוקרטיה?

עו"ד חיה מנע: אתה בכל זאת נכנס בדבריי, אז בבקשה תאפשר לי לדבר.

מר ליעד אילני: אתה אפילו לא יודע כמה כסף אתה רוצה לבקש.

עו"ד חיה מנע: בבקשה, תאפשר לי לדבר.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה.

עו"ד חיה מנע: תודה רבה. אז קודם כל אני אומרת, כמובן שכולנו במלחמה, וכמובן שברור שיש הוצאות במלחמה. אבל עדיין, גם במלחמה כשיש הוצאות ומבקשים 1 מיליון או 2 מיליון ש"ח או כמה שלא יודעים שרוצים לבקש, צריך לדעת לאן הכסף הולך. צריך לתת איזושהי הצעה, צריך לתת איזשהו תקציב. להראות לנו 'זה הולך לזה'. אני רוצה להדגיש, זה לא תקציב של מיגון, זה תקציב אחר, יש לנו 2 סעיפים. זה תקציב שמדבר על משהו כללי, הוצאות כלליות של חירום, שאנחנו לא יודעים למה אנחנו מצביעים. יכול להיות שמחר העירייה תחליט לחלק עוגות לימי הולדת, מחר היא תחליט לחלק פאזלים, מחשבים. היינו בזה, היינו בקורונה, בתקציב חירום שהיה בקורונה, שאנחנו לא הייתה לנו שום שליטה עליו, ולא ידענו לאיפה הכסף הולך. אז אני פשוט לא מבינה איך הגענו שוב פעם למצב הזה שמושיבים אותנו, חברי וחברות מועצה, לאשר סכום, בלי שאנחנו בכלל יודעים לאן הכסף הזה הולך. בלי קריטריונים. איך אמרת? אתם יושבים פה כל יום. אנחנו לא יושבים כאן. בכיף, תזמינו אותנו, נבוא. אבל נציג של האופוזיציה, לא אותי. קחו נציג אחר כרצונכם. בכל זאת, לאופוזיציה יש תפקיד גם בחירום. אתם מבקשים מאיתנו להצביע על תקציב שאנחנו לא יודעים לאן הכסף הזה הולך, אין קריטריונים, אין טבלה, אין שום דבר, וגם זה לא הועבר אלינו לפני. ואנחנו יושבים כאן כרגע, וצריכים בהינף יד לאשר איזשהו תקציב, שזה

לא הכסף שלנו, זה גם שלנו, אבל זה גם של תושבי ותושבות העיר, וחשוב לנו לדעת לאן הכסף הזה הולך. זה דבר ראשון. זה היה צריך כמובן להיות לפני, כדי שנוכל לשבת, לבדוק את זה. אני גם לא יודעת כמה כסף יש בעירייה עכשיו, לא הציגו לנו דו"חות כספיים, אני לא יודעת מה המצב של העירייה כרגע. כתוב כאן עודפים. עודפים מאיפה? עודפים מהספורט, עודפים מהבריאות, עודפים מהביטחון, עודפים מהחינוך? אני לא יודעת מאיפה העודפים, איך אני יכולה להצביע על 1 מיליון ש"ח או 2 מיליון ש"ח בלי שאני יודעת מאיפה הכסף הזה הולך? ואם הוא הולך ממקום חשוב שאני כן רוצה שהכסף יישאר שם? איזו מן החלטה? איך אני יכולה לקבל החלטה? מעבר לזה, אני איתך, אני בחירום, שנינו יחד במלחמה, אני רוצה כרגע להצביע.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> את לא איתנו.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> אני איתך במאה אחוז. כולנו במלחמה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, את מחפשת...

<u>עו"ד חיה מנע:</u> לא, תענה לי. איפה הטבלה לאיפה הכסף הזה הולך? מאיפה העודפים?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כתוב במפורש – צרכי חירום.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> מה זה צרכי חירום?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כל דבר שקשור לחירום, מגון דברים.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> מה זה צרכי חירום? זה דבר ראשון.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אתם פשוט לא יודעים מה קורה בעיר.

עו"ד חיה מנע: בוודאי שאנחנו לא יודעים, כי אתה לא משתף אותנו במה שקורה לעיר, כי אתה ממדר אותנו. אתה רק רוצה שנבוא, נצביע, נגיד לך – הנה, קח 1-2 מיליון ש"ח, ואז נקרא בפייסבוק, זה הולך לעוגה, זה הולך לברכה, זה הולך לפאזלים, זה הולך למחשבים שאנחנו לא יודעים מי הספק. אתה רוצה שאנחנו נהיה חותמת הגומי שלך, בדיוק כמו-

מר כרמל שאמה הכהן: מה הקשר לאישור תקציב למחשבים למי הספק?

עו"ד חיה מנע: בוודאי שזה קשור.

מר כרמל שאמה הכהן: תסבירי לי. כשמאשרים תקציב כבר יודעים מי הספק?

עו"ד חיה מנע: גם בזה צריכה להיות שקיפות.

מר כרמל שאמה הכהן: מה הקשר בין הדברים.

עו"ד חיה מנע: אנחנו כבר היינו בזה, וכבר חולקו מחשבים בעבר, להזכירך.

מר כרמל שאמה הכהן: מבורך. הצלנו את הילדים של העיר ואת הילדות.

עו"ד חיה מנע: גם שם לא היה ברור, ואני לא רוצה להיכנס לזה כרגע. מה שכן אני רוצה לומר, אחרי שאמרתי את הדברים האלה. אני הצעתי בהצעה שלנו לסדר, שביקשנו ישיבה שלא מן המניין, הצענו להקים קרן.

מר ליעד אילני: לא הצעה לסדר, הצעת החלטה.

עו"ד חיה מנע: הצעת החלטה, תודה. הצענו להקים קרן עירונית, שזה דומה למה שאתה מציע. שהקרן העירונית הזו, יהיו קריטריונים לסייע לתושבי ותושבות העיר. הקרן הזו תחלק דברים, מחשבים, אם הקריטריונים יקבעו שזה ילך למחשבים. אבל תן שליטה גם לאופוזיציה, תן גם לתושבות-

מר כרמל שאמה הכהן: שליטה לאופוזיציה? האחריות לא עליכם.

עו"ד חיה מנע: כן, שיידעו לאיפה הכסף הולך. אנחנו גם כן, יש לנו תפקיד כאן במועצת העיר, עם כל הכבוד, זה לא דיקטטורה ואתה יודע, זו דמוקרטיה, וגם לנו יש תפקיד חשוב לפקח על הדברים. ולכן, כשאני באה ואומרת את זה, והצענו את ההצעה הזאת להקים קרן עירונית שתסייע לתושבי ותושבות העיר, היה רציונאל בזה. אתה מבקש בעצם קופה, שמתוכה אתה תחליט לאן הכסף הולך, ועלינו זה לא מקובל. זה לא אומר שאנחנו לא בעד, זה לא אומר שאנחנו לא חושבים שצריך את זה במלחמה. זה אומר שהדרך שלך לדעתנו היא לא דרך נכונה, זה לגבי זה.

ודבר נוסף שחשוב לי לומר כרגע, יושבת כאן ריקי שאני מאוד אוהבת אותה, אבל אני לא זוכרת שאנחנו מינינו את ריקי להחליף את עו"ד סהר פינטו כיועץ משפטי. ואני מבקשת לדעת, היום התקבלו החלטות, צריך להיות יועץ משפטי, האם ריקי היום יושבת כאן כיועצת משפטית כפי שנדרש על פי פקודת העיריות, בכל ההחלטות שהתקבלו כאן, שהיא בעצם ייצגה את העירייה. כי לטעמנו, היא לא אושרה כדין. היא לא אשמה, היא מותק, אנחנו אוהבים אותה, אבל זו לא העבודה שלה. תודה, ואני מבקשת התייחסות לזה.

מר דני גולדשטיין: כן, רננה רצתה להגיד משהו.

עו"ד אביבית נמרודי: קודם כל תענו על היועץ המשפטי. אם יש יועץ משפטי צריך למנות אותו.

מר עזרא נחום: לא, היא לא מונתה ליועצת משפטית, היא סגנית שלו.

עו"ד אביבית נמרודי: אבל היועץ המשפטי יצא לחל"ת. אמיתי אני אומרת, אני שואלת אמיתי.

מר אלי מוסרי: כשאירה הייתה הייתה באה לישיבות אצלכם, הייתה ממלאת מקום אירה.

עו"ד אביבית נמרודי: אבל היה יועץ משפטי בקבע, היה יועץ משפטי קבוע. הוא לא יצא לחל"ת.

מר אלי מוסרי: אבל יודעים שהוא יצא לחל"ת.

עו"ד אביבית נמרודי: חבר'ה, אני לא יועצת משפטית, שיועצת משפטית תענה, אולי הכל בסדר.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני רוצה שגילה רגע תדבר.

עו"ד אביבית נמרודי: לא, קודם כל שהיא תענה על היועץ המשפטי.

גב' גילה טאושטיין: אני לא מתייחסת למסמכים, אבל אני מתייחסת לפרקטיקה. קודם כל, מאוד קשה לי באופן אישי להיות פה. אני רוצה להגיד לכם שלמעלה מ-10 ימים הצוות שלי ואני כמעט לא ישנים, אנחנו ביום אחד ארוך. תדעו לכם שעובדי עירייה ב-02:00, ב-03:00, ב-04:00, אפילו אני מתרגשת, נמצאים ומוסרים הודעות מרות למשפחות. זה דברים מאוד-מאוד קשים, לא פשוטים, וכעיר התמודדנו עם זה בצורה מעוררת כבוד. באמת. הסנטר שלנו היה קודם כל לעשות את הטבלאות, המידע היה מטורף. ואיך אנחנו עושים את הבשורה המרה בצורה הכי מכובדת שיש. אז קודם כל, חשוב לי להגיד לכם את זה, שאני באופן אישי מאוד גאה לעמוד במערכת כזו שעשינו את העבודה בצורה כזו, וזה לא רק זה. זאת אומרת, אנחנו מלווים כרגע את המשפחות בכאב שלהם, ויש לזה אדוות. אני לא יודעת אם אתם יודעים, הזיהויים האחרונים הם הזיהויים של האנשים עצמם מהעוטף, כנראה לקח המון זמן לזהות אותם.

ומסתבר שיש לא מעט משפחות רמת גניות שהיו להם קרובי משפחה בעוטף, משפחות וכדומה. ואם חשבתי שהטבלה תסתיים ב-20 או 24 או 25 עם החיילים, זה לא הולך לקרות. מה הצרכים שכרגע אנחנו רואים? קודם כל, הצורך הבסיסי זה למשפחות. אנחנו נתנו לא מעט ברגע הראשון, לא חיכינו, לא לביטוח לאומי, לא לקרן כזו או קרן אחרת. אנשים שהיו צריכים, מיד נתנו, זה דבר אחד. דבר שני, כל הנושא של חבילות מזון, קיבלנו המון בקשות, קנינו קודם כל מאגרים שיהיו לנו. ותדעו לכם, עוד לא הספקתי אפילו להגיד לך, ראש העיר, הספק היה צריך להביא היום ולא הביא. זאת אומרת, אנחנו במרוץ אחר הזמן לעשות את זה. נתתי הוראה לקנות תווים, יש בקשות. צריך להבין שיש אנשים שעובדים שעתי, אנשים שיוצאים לחל"ת. המצב לא הולך להיות קל. אז הנושא הזה של תקציב חירום. והיה לי ולגלית השבוע ריב רציני, אני אומרת בגלוי. וההבנה היא שצריך תקציבי רווחה יותר גדולים, ולתת לנו את תקציבי הרווחה, על מנת שניתן לאנשים.

עו"ד חיה מנע: מאה אחוז שצריך להשקיע יותר ברווחה.

גב' גילה טאושטיין: נכון, וחלק מהשקט שיש פה, זה כי כמעט על כל משהו בבקשה שנבחנת ברמה המקצועית כמובן, אנחנו נותנים מענה. אני חושבת שזה חלק מהאחזקה העירונית ומהחוסן העירוני שיש. אז אני יודעת שחלק גדול מהתקציבים שעליהם מדובר, הם תקציבים עבור רווחה וקהילה עבור האנשים, זה מהזווית שלי.

עו"ד חיה מנע: אז למה לא ל העביר לרווחה?

גב' גילה טאושטיין: מן הסתם אחרי זה...

גב' מירה שנן: זה עכשיו רק נאמר לנו.

מר דני גולדשטיין: תנו לרעננה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני חייבת להגיד שזה סעיף שאנחנו כל יום לא יודעים מה יקרה מחר. ואין מה לעשות.

עו"ד חיה מנע: אבל מי קובע את הקריטריונים של הסעיף הזה? מי מקבל החלטות לגבי הכסף?

רו"ח גלית שניידר מימרן: הנהלת העיר מקבלת החלטות על פי צרכים.

מר עזרא נחום: קודם כל, המלצות של מנכ"ל העירייה בגופים המקצועיים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: המלצות של מנהלי האגפים והגופים המקצועיים.

עו"ד חיה מנע: יש קריטריונים.

גב' גילה טאושטיין: אם אני אומרת לך שאני צריכה 100,000 ש"ח-

רו"ח גלית שניידר מימרן: דרך אגב, הייתה החלטה... ראש העיר, לקנות אוכל לתושבים, לתושבים. אף עיר לא עשתה את זה, דרך אגב.

עו"ד חיה מנע: תקשיבי, אני בעד, אני רוצה שזה יקרה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני התעקשתי שלא, אתה זוכר, ראש העיר?

מר כרמל שאמה הכהן: אני אמרתי להגדיל.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני התעקשתי שלא. מאות אלפים השקענו באוכל יבש. זה הגיע למחסנים של אריה, דרך אגב בזמן למזלי, כי אין עכשיו אוכל, קנינו במחירים בזכות גילה נמוכים יותר. וקנינו לא בשביל גילה, בשביל הקשישים ובשביל אנשים שיצטרכו. כי אני אמרתי משרד הכלכלה צריך לעשות את זה, התעקשתי עם כרמל.

מר כרמל שאמה הכהן: אמרתי – אני לא מוכן לסמוך על משרד הכלכלה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: וראש העיר אמר – לא, אני לא סומך על משרד הכלכלה. זו דוגמא להחלטה.

עו"ד חיה מנע: זה קרן סיוע עירונית. למה לעשות תקציב פתוח?

מר עזרא נחום: טוב, רעננה, בבקשה.

עו"ד חיה מנע: רגע, היא לא ענתה היועצת המשפטית.

מר דני גולדשטיין: זה לא על סדר היום הנושא של היועץ המשפטי.

עו"ד אביבית נמרודי: מה זה לא על סדר היום,דני?

מר דני גולדשטיין: כי זה לא על סדר היום.

עו"ד אביבית נמרודי: אנחנו רוצים לדעת אם הישיבה הזו חוקית. מה יש לך? שהיועצת המשפטית תענה, למה אתה מפחד?

עו"ד ריקי לב ברין: יש לי תשובה, היא פשוטה.

עו"ד אביבית נמרודי: בדיוק, היא פשוטה, אז תעני.

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא ביקשתי שתעני.

עו"ד אביבית נמרודי: למה, למה דני?

עו"ד חיה מנע: היא צריכה לענות.

מר דני גולדשטיין: היא לא צריכה לענות.

עו"ד חיה מנע: בוודאי שכן.

עו"ד אביבית נמרודי: למה אתה לא רוצה שהיא תענה על השאלה?

מר דני גולדשטיין: רננה, בבקשה.

עו"ד אביבית נמרודי: למה אתה לא רוצה שהיא תענה? לא הבנתי.

מר דני גולדשטיין: כי ה לא על סדר היום, אנחנו מדברים על נושא של תקציב. זה לא קשור.

עו"ד אביבית נמרודי: אתה לא חושב שאנחנו צריכים לדעת אם היועצת המשפטית אם היא כאן פועלת כחוק?

מר דני גולדשטיין: אביבית, זה לא קשור לנושא. רננה, בבקשה.

עו"ד חיה מנע: בוודאי שזה קשור.

אדר' רננה ירדני: אני בטוחה שאני לא היחידה שהגיעה לכאן בלב כואב עם 2 ילדים ב-2 קצוות הארץ במצב הזה, ואחרים במצבים אחרים. ואני מודה לך גילה על כל העבודה שלך, זה בא מהלב ואת לא היחידה. יש כאן הרבה אנשים שעובדים קשה, והגיע הזמן שלא רק ראש העיר יברך, אלא גם האחרים במועצת העיר הזו, קואליציה ואופוזיציה יחד, יכירו בעבודה שנעשית כאן. לא יעלה על הדעת שנדבר כמו שידענו בעיקר בשנתיים האחרונות במועצת העיר. אני כמעט ולא מאמינה למשמע אוזניי. אני מבינה שרמת האמון שלך חיה, ולא רק שלך, דיברת הרבה ולכן אני פונה אליך, היא לא מהגבוהות, בקואליציה כאן בעיר. אני יכולה לה

בין את זה, אני מבינה מאיפה את באה לזה. די, אנחנו במצב אחר. חברים, תנקו שולחן. אני מצפה, אני מצפה מחבריי באופוזיציה ובקואליציה וכולם חבריי, אני מבקשת, תעזבו את מה שטפל. ובינינו, גם בעניין עמותת הספורט, תעזבו את הטפל, תעסקו בעיקר. והעיקר, סליחה, לא נעצר בגבולות רמת גן. ולכן אני מבקשת, קודם כל, אני מבקשת ראש העיר, שלא מן הנמנע באמת להציע שנציג אחד מהאופוזיציה יהיה באמת בהנהלת העיר לצורך העניין בשעת חירום, אני חושבת שיש בזה היגיון בבקשה הזו.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, רגע, שנייה.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> אני חושבת שזה יוריד מאוד את סף הרגישות הגבוהה שיש לכל החלטה שתתקבל כאן, והשיחה כאן לא יאה לתקופה הזו.

<u>גב' שרית אסרף לוי:</u> כמו שאתם יודעים, חלקכם יותר, חלקכם פחות, רוב חברי המועצה פה, גם אופוזיציה וגם קואליציה, מגויסים לעזור לתושבים בכל רחבי הארץ ולא רק ברמת גן. ולכן, מה שאני מבקשת, זה שנקבע ביחד מנגנון שיאפשר לאופוזיציה להיות חלק מקבלת ההחלטות בחירום. לא ייתכן שחלק גדול מחברי המועצה, חלקם חברי הנהלת עיר, מקבלים עדכונים מפוסטים.

אם מבקשים מאיתנו לאשר תקציבים, אבל לא מעדכנים אותנו בשגרת החירום, כי כבר נכנסנו לשגרת חירום, איך נוכל אנחנו חברי הנהלת העיר וחברי מועצת העיר כולם, כל ה-25 לדעת שהדברים מתנהלים בשקיפות אם בשגרת החירום אין עדכונים, אנחנו ביום ה-12-13.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> כולנו היינו בשוק...

<u>גב' שרית אסרף לוי:</u> לא, לא בשוק. מיום ראשון אני מפעילה... שיש כאן מישהו... פתחתי את דבריי בזה... רננה, לא הפרעתי לך. פתחתי את דבריי בזה שכמעט כל חברי המועצה פה מגויסים למאמץ המלחמתי. אם ביוזמות פרטיות, אם ביוזמות עירוניות. ועדיין, את העדכונים העירוניים על מה נעשה בעיר, אנחנו לא מקבלים בצורה שונה מאחרון התושבים. בשעת חירום, אני לפחות מצפה שכל מה שקורה, ועשיתי את התפקיד הזה כקצינה במילואים בחמ"ל של עיריית תל אביב בצו 8, לא פה, לא הפעם, בפעמים קודמות שהיו צווי 8 ונפתחו החמ"לים והמשל"טים.

ישבו כל חברי ההנהלה על העדכונים. וישבו חברי מועצה, גם מהאופוזיציה לעדכונים, והיו חלק מתהליך קבלת ההחלטות. אז נכון, שכשעשיתי את זה, לא היו פוסטים בפייסבוק, והדרך לתקשר מיידית הייתה יותר סבוכה. אבל עדיין, נמצאים כאן 25 נבחרי ציבור, שמצפים מהם לאשר מיליוני ש"ח מתקציב העירייה. ומה קורה? גם על המיליוני ש"ח האלה שיאושרו כי כולנו רוצים בסופו של דבר בסופו של דבר בטובת התושבים ובטובת החיילים. איך נדע שההחלטות שמתקבלות אלה ההחלטות המיטביות?

מר דני גולדשטיין: אוקיי, תודה רבה. אנחנו עוברים להצבעה. אז בקשה לפתיחת סעיף תקציב 1726000781, חירום, חרבות ברזל. סך הבקשה, אנחנו מעדכנים את זה ל-2 מיליון ש"ח, מקור תקציבי מעודפים. מי בעד?

מר עזרא נחום: חברים, אפשר פה אחד?

מר דני גולדשטיין: פה אחד?

מר ליעד אילני: לא, לא.

מר עזרא נחום: אז מי בעד? ירים את ידו בבקשה.

מר כרמל שאמה הכהן: תקציבי חירום, מי בעד?

מר ליעד אילני: תיכף נראה מה אתה תצביע על תקציבי חירום.

מר עזרא נחום: 13 בעד, כמה נגד??

מר יונה טילמן עזריאל: רגע, לא לקחת את לרמן.

מר שמואל לרמן: אני מצביע בעד.

מר עזרא נחום: 14 בעד. מי נגד? אין. מי נמנע?

מר אלי מוסרי: יישר כוח, לרמן.

מר עזרא נחום: 4 נמנעים.

מר כרמל שאמה הכהן: אני מבקש להערכת המצב הבאה להזמין את נציגת האופוזיציה רננה ירדני לישיבה.

(מדברים ביחד)

מר מוטי כהן: עד עכשיו לא התערבתי בנושא הזה, אבל אחרי שהייתה הצבעה, אני רוצה להעביר לכם מסר אחד מבחינתי שהוא מאוד ברור. ולא קשור כרגע לשום קו מחשבה זה או אחר. יש פה בעירייה אנשי מקצוע, שמנהלים דיונים מעבר להערכות המצב. כאשר במהלך היום אלה נושאים ספציפיים נקודתיים, וכל ערב יש פה הערכת מצב רוחבית של כל אגפי העירייה. כבר בשבת בבוקר, ב-09:00 בבוקר, ביום הנושא התייצבו כל ראשי האגפים וראינו את התמונה, וגם קיבלנו החלטות ראשוניות.

כל החלטה זו או אחרת שמתקבלת פה, היא לא שרירותית אלא מקצועית, לאחר מחשבה. אין פה שום בזבוז כספים שלא הולך לטובת מספר עקרונות. אחד בציר של אגף הרווחה, שנית בציר הקהילה, שלוש בציר החירום, ארבע בציר החינוך. כשבחינוך יש עוד כמה אלמנטים נוספים, זה מעבר לפתיחת גני הילדים ובתי הספר. הכל בשיקול דעת וללא שום קו חשיבה אחר שהעלו פה על ידי חלק מהאנשים. אלה דבריי, עד כאן.

מר דני גולדשטיין: תודה רבה למנכ"ל על ההבהרות.

החלטה:

מאשרים בקשה לפתיחת סעיף תקציבי 172000781 – חירום חרבות ברזל.

סך הבקשה – 2 מיליון ש"ח. מקור תקציבי – עודפים.

הצבעה:

14 – בעד, 4 נמנעים.

2. בקשת הגדלה במועצה לתקציב פיתוח: תב"ר 4830 – הצטיידות ועבודות פיתוח בחירום. סך בקשת הגדלה – 1 מיליון ש"ח. מקור תקציבי – קרן השבחה.

מר דני גולדשטיין: סעיף 2 – בקשה להגדלה לתקציב פיתוח מתב"ר 4830, הצטיידות ועבודות פיתוח בחירום. סך הבקשה הגדלה ב-5 מיליון ש"ח, מקור תקציבי קרן השבחה. מי בעד?

עו"ד חיה מנע: רגע...

מר עזרא נחום: הוא תיקן את זה ל-5 מיליון ש"ח. הגזברית ביקשה לתקן.

מר ליעד אילני: מתי היא ביקשה?

מר עזרא נחום: חברים, מי בעד?

מר ליעד אילני: מוטי, אתה מבין את העניין? זה לא חוקי, מה זה הדבר הזה?

(מדברים ביחד)

מר עזרא נחום: 12 בעד. מי נגד?

מר דני גולדשטיין: מי נמנע?

מר כרמל שאמה הכהן: הגדלת תקציב החירום.

מר ליעד אילני: זו הצבעה לא חוקית.

מר עזרא נחום: מי נמנע? אין נמנעים, אין נגד.

מר ליעד אילני: סדר היום הוא על 1 מיליון ש"ח.

עו"ד חיה מנע: אתם שיניתם את סדר היום ואתם לא מאפשרים לשאול.

עו"ד אביהוא בן משה: ההצבעה לא חוקית, ההצבעה לא חוקית.

גב' מירה שנן: מי בעד 6 מיליון ש"ח? אז אולי נעגל ל-6 מיליון ש"ח? 7?

מר דני גולדשטיין: אנחנו עוברים לוועדת שמות, סעיף ג'.

(מדברים ביחד)

מר דני גולדשטיין: חיה, אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה.

עו"ד חיה מנע: אתה יכול לקרוא אותי לסדר.

מר ליעד אילני: אדם, איך זה קורה? זה בניגוד לחוק.

מר אדם קניגסברגר: אבל דיברו על התקציב פעמיים.

עו"ד חיה מנע: לא, זה משהו אחר.

מר ליעד אילני: לא, זה סעיף אחר.

גב' מירה שנן: אדם, תתחבר.

מר עזרא נחום: חברים, אנחנו רוצים להמשיך בסדר היום.

עו"ד חיה מנע: אתה אמרת אדם שצריך להיות ענייינים, נכון? אני הייתי ענייינת. בכל זאת לא אפשרו לי לדבר.

מר דני גולדשטיין: חיה, אני קורא לך לסדר פעם שנייה. בבקשה.

מר ליעד אילני: זה לא חוקי.

גב' מירה שנן: בואו נעלה ל-10 מיליון ש"ח. מה אכפת לנו?

החלטה:

מאשרים בקשת הגדלה לתקציב פיתוח: תב"ר 4830 – הצטיידות ועבודות פיתוח בחירום.

סך בקשת הגדלה – 5 מיליון ש"ח. מקור תקציבי – קרן השבחה.

הצבעה:

12 – בעד.

ועדת שמות:

1. הנצחת נשיא ארה"ב, ג'ו ביידן, כהוקרה על התייצבותו ההיסטורית באופן מלא לצד מדינת ישראל.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו דנים עכשיו בסעיף חדש. חברים, אחד הדברים שריגשו את כל עם ישראל, זה ההתייצבות הלא צינית, הלא פוליטית, מהלב ומהנשמה, מהערכים המשותפים שמחברים אותנו עם בת הברית הגדולה והקרובה שלנו ארצות הברית, שהנשיא ג'ו ביידן עמד מול כל העולם פעם אחר פעם, והגן על הזכות של עם ישראל, לחיות כאן בשלום. אמר דברים שבדרך כלל נשיאי ארצות הברית לא משתמשים בטרמינולוגיה הזו, לא שפרה דיפלומטית, לא שפה שמשאירה מקום לפרשנות, לא שפה שמשאירה מקום לנחמדות לכולם. דיבר מדם ליבו, תוך שהוא מבין לעומק מה נעשה כאן באותה שבת ארורה.

האמירה שלו לא נעצרה במילים אל מול מצלמות ודרך מיקרופונים. מיד התקבלו החלטות של פתיחת קו חימוש מלא לצה"ל, של שליחת נושאות מטוסים. אבל כל נושאת מטוסים זה שווה ערך לבסיס חיל אוויר של צה"ל, מבחינת כמות החיילות והחיילים, מבחינת כמות הטייסות. כל נושאת מטוסים זה 4 טייסות, זה 5,000 חיילים. להניע דבר כזה, זה משמעויות אדירות. האמירה הזו והצעדים האלה והגיבוי הבינלאומי, וההגעה שלו פיזית לכאן היום, זה אירוע היסטורי שמציל חיים לדעתי של אלפי ישראלים. כולם ראו אותנו בשעתנו הקשה, זיהו והריחו חולשה, והתחילו מה שנקרא לחדד את הסכינים. איראן, חיזבאללה ואחרים. האמירה, במילה אחת שהסתכמה, שג'ו ביידן אמר להם DON'T, ה-DON'T הזה חסך חיים רבים. ה-DON'T הזה נותן לממשלת ישראל את הקרדיט ואתת היכולת לקבל החלטות קשות. יש עולם אחד שבו אתה יודע שאתה יכול להתרכז בחזית אחת, ויש עולם אחר שבו אתה צריך לחשוש כל רגע שמא תיפתח לך חזית שנייה מצפון או ממזרח.

אני חושב שאחרי מה שעבר הנשיא הזה בשנים האחרונות עם קולות הזויים ממדינת ישראל, שהאשימו אותו כעוכר ישראל, שהקניטו אותו, שלעגו לו, שקראו לו 'סליפי ג'ו', שלא השאירו מילה כולל שרים בממשלת ישראל. אני חושב שעם ישראל נכון שיגידו לו 'תודה, הוקרה והצדעה'. הכרת הטוב זה ערך עליון. הצרפתים קראו לתחנה הראשית בקו אחד של המטרו בלב השאנז אליזה, על שם נשיא ארצות הברית רוזוולד, שהתייצב לצידם במלחמת העולם השנייה.

אחת התחנות המרכזיות בישראל זו תחנת הבורסה של הקו האדום. אנחנו נחליט כאן במועצת העיר, נצביע ברוב, אני מקווה בפה אחד, לפנות למשרד התחבורה ולהחליף את השם של התחנה על השם של הנשיא ג'ו ביידן. רק בראייה היסטורית, ושנדע איך המערכה הזאת תיגמר, נדע לא על המיליארדים שהוא משקיע בנו עכשיו, עשרות מיליארדי ש"ח ויותר מכך.

לא על כך שהוא אולי מסכן טייסים וטייסות של חיל האוויר האמריקאי. אלא על האמירה שחוסכת ושמה את עם ישראל ומדינת ישראל במצב שאנחנו לא לבד. וראינו, לא לכולם חוסן, עם טנדרים של טויוטות, כבשו לנו את עוטף עזה, ורצחו בילדים ובילדות שלנו, ובזקנים ובזקנות שלנו, וחטפו ניצולי שואה. זה ניצולי שואה ששרדו את השואה, ושרדו את הנאצים. באו נאצים של שנת 2023 וחטפו אותם בגיל 90, והעבירו אותם לרצועת עזה. אף אחד במשך שעות, ישראל הגדולה והחזקה לא ידעה לתת מענה.לכן, כשבא אדם כזה, והמעצמה העולמית, כולל האמירה שלו היום. ראיתם איזה לינצ' עשו לנו אתמול עם הטיל עם בית החולים. זה לא משנה איזה תמונות הראינו. תאמינו לי, אני מכיר את זה. רצתי כשגריר עם

תמונות וסרטונים שמראים ההיפך מההאשמות שהיו כנגד ישראל. אני מראה את הסרטונים לשגרירים אירופאים ולשגרירים אחרים, והם עדיין נשארים בעמדה שלהם, שאנחנו הלא בסדר. אני אומר להם – תקשיבו, הטרקטור הזה פלסטיני. לא, לא, זה טרקטור של צה"ל שפוגע בעתיקות פלסטיניות. לכן אני אומר, האמירה שלו היום שמהדהדת בכל העולם, שהפרסום הזה הוא פרסום פייק, זה נשק מדהים ביכולת שלנו בקרב ההסברה. אז אני חושב, חברים, אבא הלל, שזה היום השם של התחנה, יש רחוב מרכזי ברמת גן. התחנה לא חייבת להיות בשם הזה, זה השם האוטומאטי שניתן. אני ממליץ למועצת העיר, גם להתאחד בקריאת התמיכה ובהבעת תודה, לנשיא שלא רק עשה את כל מה שעשה, אלא הגיע לכאן לומר גם את הדברים, להיפגש עם קבינט המלחמה, שלח לפני כן את שר החוץ שלו בלינקן. והתנהג, אני אומר לכם, מתנהל ומתנהג ומתבטא כאילו הוא ישראלי או יהודי. נכון שיש לו את האינטרס האמריקאי, אבל רואים שכואב לו על מה שעשו לנו. רואים שכואב לו כמו שכואב לכל אחת ואחד מאיתנו. רואים שזה בוער לו בדם.

בסך הכל הוא 10,0,00 ק"מ מאיתנו, יש לו בחירות גם בעוד שנה, יש לו אגף שמאלי גם בארצות הברית שלא מת על ישראל, והוא לוקח את הסיכונים האלה, ואומר אמירות שהן לא קונצנזוס היום בארצות הברית, אל תתבלבלו. ולכן אני אומר, בואו נלך על זה בפה אחד, ונתעלם מעל קואליציה ואופוזיציה, ונעשה את המהלך הזה, תודה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> כן, אביבית.

<u>מר חגי אשר:</u> למה בחרת באביבית ראשונה?

<u>מר עזרא נחום:</u> ליידיס פירסט.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> היא הראשונה שביקשה.

<u>עו"ד אביבית נמרודי:</u> למה, חגי? מי הכי בוגרת פה?

<u>מר חגי אשר:</u> את, האמת שאת.

עו"ד אביבית נמרודי: קודם כל, לגבי באמת נשיא ארצות הברית.

עו"ד חיה מנע: ... היסטוריה שלך בעירייה.

עו"ד אביבית נמרודי: למי יש הכי ניסיון. טוב, עכשיו לגבי נשיא ארצות הברית. אין ספק שהוא ידיד ישראל, פועל רבות, והנאומים האחרונים שלו מחזקים את כולנו. יחד עם זאת, אנחנו אפילו לא התחלנו את המערכה. אני אפילו כולי רועדת. יש לנו כאן מעל ל-20 הרוגים, נרצחים שאנחנו לא יודעים אפילו איך נגמור עם זה, כי עוד לא התחלנו. המערכה עוד לפנינו, המלחמה עדיין לפנינו. מה שקרה עד עכשיו, אני מקווה שלא יהיה יותר ממה שחווינו עכשיו, אבל אנחנו עוד לא התחלנו את המלחמה, ראש העיר.

בואו נחכה רגע, ננשום. את מחיאות הכפיים אתה תקבל. זה מרגיש לי מאוד-מאוד פופוליסטי, אני מאוד מצטערת, לבוא עכשיו. ג'ו ביידן יקבל את הכבוד, הנה כולנו כאן יכולים להגיד, הוא יקבל את הכבוד. אבל קודם כל הנרצחים שגרים פה ברמת גן, החיילים שלנו, אלה הם הראשונים שאנחנו צריכים להתייחס, ואפילו לא הזכרנו אותם. מילא היית אומר גם אותם וגם את ג'ו ביידן. אבל לא, רצת ל-

מר דני גולדשטיין: יש לך ספק, אביבית.

עו"ד אביבית נמרודי: סליחה רגע.

מר דני גולדשטיין: אביבית, יש לך ספק שננציח את שמם?

עו"ד אביבית נמרודי: סליחה דני, לא שאלתי אותך.

מר דני גולדשטיין: לא, אבל באמת. יש פה אמירה במעשה הזה.

עו"ד אביבית נמרודי: היה לך חשוב לבוא ולהגיד ג'ו ביידן, לא נרצחים, ג'ו ביידן. למה? כי זה נותן כותרת? כי אתה תהיה בחדשות? ואת זה אני לא אוהבת, וזה מה שמקומם אותי, העסקנות הזאת. אני מעריכה

את הרצון, ואני בטוחה שכולנו נרצה להנציח. אגב, הוא עדיין חי, אז קצת קשה לי להגיד להנציח. אבל לתת לג'ו ביידן את הכבוד הראוי לו, אני אפילו לא יודעת אם בתחנת אוטובוס. יכול להיות שמגיע לו משהו הרבה יותר מזה. אבל שנייה, בואו ננשום עמוק, בואו ננשום, נסיים את האירוע הזה, ואז נתכנס. ויש ועדת שמות, ולא צריך בטלפון ובמחטף, ואני מקבלת הודעה. נשב על כל הנרצחים.

מר ליעד אילני: במייל, איזה טלפון?

עו"ד אביבית נמרודי: לי זה היה בטלפון. על כל הנרצחים, וניתן לכל אחד את הכבוד הראוי לו, זה הכל.

גב' מירה שנן: שוב, אין ספק שכמו כל עם ישראל, גם אני מאוד נפעמת מההתגייסות והמילים החמות והאמפתיה והמעשים שנעשים, זה לא מובן מאליו. אני לא מצליחה אבל להבין. אני רוצה להיות קצת צינית גם ולהגיד לך שאחרי כל הניתוח שניתחת והוא באמת איש יקר. אבל יש גם אינטרסים, לא להיות נאיביים. זה לא רק מאהבה. גם הרבה אהבה, ועם הרבה הערכה. ואני בהחלט מסכימה שאפשר יהיה לתת לו את הכבוד הראוי. אני לא מצליחה להבין למה, כשאנחנו עוד לא סיימנו, עוד לא התחלנו למעשה, למה הבהלה הזאת, האמוק הזה לעשות את זה, למה? כדי להיות ראשון, להראות שאני יותר טוב מכולם, לקבל כותרות? חכה, אנחנו נסכים פה אחד, לא נתווכח אפילו בבוא היום. אבל רגע, סבלנות. למה עכשיו? מה בוער עכשיו לעשות את זה? למה זה צריך בכלל להיות על סדר היום של המועצה? אני לא מצליחה להבין. אני יכולה להבין כשגילה מדברת על הדברים שדחופים, כשמציינים דברים אחרים שצריך להתארגן עליהם. אני מנסה לצאת מהלחצים האישיים שלי, עם המשפחה שלי שנמצאת בקווים הראשונים, עם סיפורי תופת שאני שומעת, ועם דאגה ענקית, ולחשוב במה אנחנו כאן מתעסקים במועצה. למה זה חשוב עכשיו? זה חשוב בהמשך. למה עכשיו? אני לא מצליחה להבין. באמת לא ברור.

עו"ד אביהוא בן משה: אני רוצה לגעת ב-3 עניינים. ראשית, אני חושב שאמור להתקיים דיון בתוך ועדת השמות. ממה שהבנתי מ-2 חברי ועדת השמות... באופוזיציה, לא התקיים דיון. התקיימה התכתבות או שיח טלפוני. לא נראה לי שעל בסיס התכתבות במייל או על בסיס שיח טלפוני נופלות הכרעות לקריאת רחובות, כיכרות או תחנת רכבת כזאת או אחרת.

אז זאת הערה ראשונה לגבי ההתנהלות, תקינות המינהל התקין, איך אמור להיקרא רחוב ברמת גן או כל מוסד כזה או אחר. זאת הערה ראשונה.

הערה שנייה, ואני אומר את זה להבדיל אלף אלפי הבדלות. כרגע נכון, כולנו מחבקים את ג'ו ביידן משבוע שעבר באמירות שלו, בכל אותה עזרה, כל אותם מטוסים שמגיעים בציוד צבאי, זה מצוין. ולמזלנו, ברוך השם אפשר לומר, יש לנו באמת ידיד גדול. אבל אני לא יודע מה יקרה בעוד שבועיים כשתיפתח המערכה הקרקעית. מה יקרה אם פתאום ג'ו ביידן יפנה עורף למדינת ישראל, ובעוד שבועיים הוא יחליט שהוא עכשיו מבקש לעצור, ואם לא תהיה עצירה, הוא יצא בתוקף נגד מדינת ישראל? אני שואל את עצמי מה יקרה אז? האם נתכנס שוב כדי לדון בהסרת שמו של אותו מנהיג מדינה של ארצות הברית, כי עכשיו הוא פועל נגד מדינת ישראל. או שנאמר – לא, כיוון שכבר החלטנו, אז החלטנו. באמת, אני אומר בפרספקטיבה של זמן, ראינו מה קרה עם השגריר, עם אנדרס רומר, אמרתי להבדיל אלף אלפי הבדלות, שגם שם אמרנו לעצמנו נקרא, ואז בסוף קרה מה שקרה. אני אומר בואו נמתין, החיפזון מהשטן. בואו נראה איך תהיה ההתנהלות של עם ישראל, של מדינת ישראל, איך תהיה ההתנהלות של ארצות הבית לאורך כל הקו הזה, לאורך כל החזית, לאורך כל התקופה. ואז נוכל לקרוא באמת בצורה טובה את המקום עצמו.

כמו שאמרה אביבית, אני גם חושב, שבגלל שזה גם לא תלוי בנו. אם זה היה תלוי בנו, אם היית מביא לפה הצעה לסדר היום לאשר את החלטת ועדת השמות לקרוא כיכר, לקרוא רחוב, גינה ציבורית, מוסד.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אביהוא, אתם לא הצבעתם בעד תקציב חירום. אתם באתם אנטי אוטומאטי.

<u>עו"ד אביהוא בן משה:</u> לא, לא קשור.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כל מה שאני מציע – לא טוב. הבנו.

<u>מר ליעד אילני:</u> נראה מה אתה תצביע עוד מעט.

<u>עו"ד אביהוא בן משה:</u> אם היית עכשיו בא בהצעה קונקרטית לקרוא, אבל אתה בא עם הצעה שאנחנו צריכים לאשר משהו שאנחנו צריכים לפנות

בעקבות זה למשרד התחבורה, שהם ידונו ושהם יאשרו. באמת, חוץ מאשר לתפוס כותרת, איזה פוש ב-YNET או ב-N12, לא נקבל מזה כלום. כי באמת, זה לא בסמכותנו, זה בסמכות משרד התחבורה. באמת, זה לא הזמן היום לפופוליזם זול.

עו"ד חיה מנע: אני רוצה גם להצטרף לחבריי וחברותיי ולומר.

מר דני גולדשטיין: אם זה אותם הדברים, אין צורך לחזור עליהם.

עו"ד חיה מנע: לא, אני יש לי את הזווית שלי, יש לי זכות דיבור.

מר כרמל שאמה הכהן: היא מתמודדת בנפרד.

עו"ד חיה מנע: יש לי זכות דיבור. זה לא קשור להתמודדות. חשבנו שלא עוסקים בפוליטיקה היום, נכון? אז בוא. לא עוסקים בפוליטיקה. אז קודם כל, אני מצטרפת פה למה שנאמר לעניין. יש נוהל עירוני, נוהל ותקנון ועדת שמות להנצחה במקומות ציבור בעיר רמת גן. הנוהל קובע דרך מסוימת, שבמסגרתה קודם כל הוועדה צריכה להתכנס, לדון, לקבל החלטה, להעביר את זה לפרסום, ואז להעביר את זה למועצת העיר. פה נהפך הסדר. אני מפנה לסעיף 4.26, יש פה יועצת משפטית, מוזמנת להסתכל ולראות שאני צודקת. אז קודם כל, זה לא נעשה.

דבר שני, התחנה הזו לא נמצאת בסמכות העירייה, היא נמצאת בסמכות מכרז התחבורה. אם מכרז התחבורה יחליט שהוא רוצה שהתחנה הזו תיקרא בשם אחר, אז היא תחליף את זה לשם אחר. עצם זה שמעלים את זה לכאן שאנחנו נצביע על משהו שהוא לא בסמכותנו, זה דבר שבאמת לדעתי הוא לא ראוי בנסיבות האלה. זה גם לא זמן לחגיגות. כולנו אבלים, נמצאים כולנו במאבק כזה, גם במלחמה, גם בלנחם את המשפחות בכל מה שצריך. זה לא הזמן לחגיגות וחנוכות והנצחות ודברים כאלה. זה לא הזמן. ואני חושבת שצריך לחכות. אני רוצה גם להפנות למייל שאני קיבלתי לא מזמן, על מישהו שהונצח, הבטיחה עיריית רמת גן להנציח אותו לפני יותר משנה, ב-27.7.23, התקבלה החלטה במועצת העיר להנציח את תושב העיר רפאל אולבצקי ז"ל. הוא פעל למען ניצולי שואה למען תושבי העיר, ועד כה לא נעשה דבר בשביל להנציח אותו. אדם שתרם גם לעיר, גם לניצולי

שואה. יש רשימה ארוכה של אנשים שמועצת העיר הזו, במיוחד בקדנציה שלך, החליטה להנציח אותם, והייתה החלטה וזה נשאר ככה. הוא במקרה הזה זה שנה, אבל יש אנשים שאפילו יותר משנה, שהתקבלה החלטה.

אז מה אתה רוצה לעשות? איפה אתה רוצה? אתה תנציח אותם, לא תנציח? זה אנשים כבר שהם לא בחיים, אנשים שנפטרו. אז אתה עובר לאנשים חיים? נכון שג'ו ביידן יש לו זכות גדולה והוא חבר אמיתי של ישראל וכולנו התרגשנו לראות אותו נואם ועומד לצידנו. אבל גם נכון מה שאמרו חבריי, זה יכול להשתנות. אז חכה, אנחנו נהיה איתך ברגע הנכון. אם אחרי המלחמה הזאת עדיין נחשוב שזה ראוי, יש מקום להנציח אותו במשהו הרבה יותר גדול שהוא כן שייך לעיר שלנו, ולא באיזושהי תחנת רכבת קלה שהיא גם לא בסמכות שלנו.

<u>עו"ד דנה וולנובסקי:</u> באמת ג'ו ביידן נאם נאום שריגש רבים מתושבי מדינת ישראל. אבל ג'ו ביידן הפך את ישראל גם באותו נאום לזירת קרב מול איראן ובקשר עם אינטרסים של ארצות הברית. ואנחנו לא יודעים עדיין אם אנחנו נשלם את המחירים של ארצות הברית. ואיך כל זה יסתיים.

אז באמת רוזוולד נקרא על שמו תחנה, וזה יפה מאוד, אבל זה לאחר שחיילי ארצות הברית נשחטו באירופה, ולכן הוא היה גם ראוי הרבה יותר מתחנה. ורוזוולד הונצח בהרבה מאוד מקומות באירופה.

אז אני חושבת שבאמת, כפי שאמרו חבריי, ראוי שקודם כל תיגמר המערכה הזאת, זאת הולכת להיות מערכה לא קצרה. כמי שעובדת בנושא רכש לצבא, ויודעת היטב ששעת ה-ש' טרם הגיעה, ואני מציעה לכולנו להתאזר בסבלנות. גם הנושא של החוסן העירוני צריך להישמר לאורך זמן, זה לא עניין קצר ולא יהיה עניין קצר, והמחירים עוד לפנינו.

ואני באמת מבקשת שלא נקדם כרגע את ההצעה הזאת, כי אנחנו יכולים גם בסופו של דבר להתבזות באיך שהדברים ייראו קדימה. ואני כן מצפה שג'ו ביידן כפי שהוא נאם ותמך בישראל, באמת יגן עליה ולא רק יציג לראווה את נושאות המטוסים ואת היכולות שלו. כי יש הבדל בין להציג לבין להשתמש. ואני מאחלת לכולנו שנצלח את זה בשלום, עם כמה שפחות נפגעים, ושההצגה לא תהיה רק הצגה.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> חברים, גם מנהיגי עולם צריכים לעיתים חיזוק מלמטה, מאוד מלמטה.

עו"ד אביהוא בן משה: תחנת אוטובוס.

אדר' רננה ירדני: זה לא אוטובוס, אגב. אני הקשבתי לך אביהוא, ויש לי גם תשובה להגיד לך, אני קצת מאוכזבת מתגובתך, אני אסביר לך למה. גם מנהיג בסדר גודל עולמי שכזה, צריך חיזוק. ואני משערת, אני רוצה לשער, שחלקכם אם לא רובכם מבינים שיש כאן הרבה יותר על השולחן מאשר רמת גן או ישראל או ארצות הברית. חברים, כל המעצמות מעורבות כאן כך או אחרת, צריך לעצור את זה. אז אנחנו לא נעצור את זה כאן בחדר הזה, ברור. אבל אנחנו רוצים לחזק את ארצות הברית, ובמקרה הזה את נציגה הראשי, כי זהו צו השעה. הרעיון הוא שלעתיד לבוא, האיש הזה יבין שכל אחד ואחד במדינה הזו מעריך מה שהוא עשה. ואם יש מקום לפופוליזם סו קולד כרגע, שיהא, שיהיה עכשיו. כי אם כל הערים בישראל ילכו בעקבות החלטה כזו, ואולי יש כאלה שמחליטים כך במקביל במקום אחר כרגע, אז זה טוב מאוד.

אני, כשראיתי את הפוסט היום, חייבת להגיד שהתרגשתי, כאזרחית ישראל וגם כאזרחית ארצות הברית. אני רוצה להגיד לכם שנשיא כזה, בגיל הזה, מגיע לישראל באמצע בלגן, ושעה אחרי שהוא שומע על מה שקרה בבית החולים בעזה לא עלינו, או ליד בית החולים מסתבר, וברוך השם לא שלנו, אבל מגיע לכאן כן בחירוף נפש. והוא מגיע לכאן והוא יודע שכרגע אין לו ספיקר בבית שלו, יש לו בלגן במערכת שלו. הוא לא יושב על מי מנוחות, חברים. הצרה הזו לא באה לו טוב, תאמינו לי שלא. ומי שמבין טיפה, טיפה פוליטיקה אמריקאית, מבין... וזה ממש לא פשוט.

אני ראיתי לנכון לתרגם חלק מהדברים שקראתי שכתבת, אבל הוספתי לפי הבנתי. ואני רוצה להקריא את זה באנגלית אמריקאית, ואני רוצה להגיד לכם, לכבוד יהיה לרמת גן, גם אם היא לא הראשונה, שבכל מקרה תוציא פוסט כזה בשם אזרחיה, בשם תושביה, אם לא בשם כל חברי המועצה שלה.

כן, יש לזה משמעות אביהוא, וזה לא משנה כרגע אם זה תחנת מטרו מרכזית בפתחה של העיר או כל דבר אחר. זה סמלי, ברור שזה סמלי, וברור שצריך אישור משרד התחבורה, הכל בסדר. אבל זה הבעת אמון, אהבה ובקשה שזה ימשיך. מה אתם מדברים כאן על לעשות כאילו רושם עם 2 נושאות מטוסים. אתם השתגעתם? 2 נושאות מטוסים בים התיכון? תגידו לי, אתם בסדר? זה מעשה לא נורמאלי. ישב לידי וגם יושב לידי עכשיו, אנשים שזוכרים אני כילדה.

מר כרמל שאמה הכהן: היינו צריכים להתחנן ל...

אדר' רננה ירדני: כילדה, אני זוכרת את יום כיפור, ואני זוכרת את קיסנג'ר, שהאשמה הגדולה שלו שהוא היה יהודי, ולכן לא סמכו עליו. ואני זוכרת את ניקסון השפן. איפה אז ואיפה היום? צריך לחזק.

מר ליעד אילני: למה צריך להגיד שפן? אבל הסטייט אוף פרטמנט עכשיו מקשיב רק לרמת גן מוניציפאליטי. ... בלגנים עם הרפובליקנים.

אדר' רננה ירדני: וניקסון בזמנו לא הרים ולו אצבע אחת לעומת ה-10 של ביידן. חברים, לקח המון זמן עד שהם הגיבו אז. סליחה, תשמע ממישהי טיפה בוגרת ממך בגיל, לפחות בגיל.

מר ליעד אילני: אני לומד היסטוריה.

אדר' רננה ירדני: גם אני, גם אני. אני לא רק לומדת אותה, אני גם מרצה אותה. אוקיי? ולכן, אני באה ואני אומרת, לדעתי זו שעת רצון שצריך לעשות משהו לחיזוק, ולו גם מונומנטאלי כזה שאין לו הרבה משמעות, כולנו יודעים שאין לו הרבה משמעות. אבל כן יש לו משמעות מבחינת האזרחים כאן. אני רוצה להקריא לכם ברשותכם:

A MAIN REDLINE METRO STATION IN THE NAME OF THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES – MR. JOE BIDEN
TODAY, 18TH OF OCTOBER 2023, THE DAY OF PRESIDENT BIDEN'S HISTORIC VISIT TO ISRAEL, WE ARE PROUD TO ANNOUNCE OUR INTENTION TO RENAME OUR MAIN METRO STATION IN THE BURSA DISTRICT OF RAMAT GAN, AFTER JOE BIDEN ,
FOR HIS INDISPUTABLE SUPPORT OF THE STATE AND PEOPLE OF ISRAEL IN ONE OF OUR MOST DIFFICULT TIMES SINCE THE NAZI PERIOD, AGAINST THE NAZIS OF OUR DAYS.

THE FRENCH NAMED THE CHAMPS-ELYSEES METRO STATION IN PARIS AFTER THE US PRESIDENT F.D. ROOSEVELT,
IN RECOGNITION OF HIS STANDING BY THEM AGAINST THE NAZIS IN THE 2ND WORLD WAR.
PRESIDENT BIDEN'S WORDS SPOKEN FROM THE BOTTOM OF HIS HEART, AND HIS ACTIONS ON BEHALF OF THE AMERICAN PEOPLE EVER SINCE THE HORRIFIC HAMMAS ATTACK ON THE 7TH OF OCTOBER, IDENTIFY HIM AS A TRUE LOYAL FRIEND AND ALLY, AS A "NON-JEWISH ZIONIST" AS HE PRECLAIMS HIMSELF TO BE...
ON BEHALF OF THE MAYOR MR. SHAMA HACOHEN, THE CITY COUNCIL MEMBERS , AND RESIDENTS OF THE CITY OF RAMAT GAN, ADJACENT TO TEL AVIV,
WE ARE HONORED TO SUGGEST A SMALL GESTURE OF RECOGNITION AND DEEP GRATITUDE FOR MR. BIDEN'S TREMENDOUS CONTRIBUTION TO ISRAEL'S SECURITY AND MENTAL RESILIENCE IN OUR SO DIFFICULT TIME.
At this difficult time, we offer our deep condolences to all the thousands mourning their beloved ones all over Israel, we wish a full recovery to all the injured, and wish for the soon return home of all the abducted children, infants, women, elderly and men, from Gaza .
MAY GOD PROTECT ALL THOSE WHO STRIVE FOR PEACE .
GOD BLESS AMERICA.
AM ISRAEL CHAI .
עם ישראל חי
Renanah Yardeni
Ramat Gan City Council

זו הצעתי.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> תודה רבה.

מר ליעד אילני: אם המכתב שלך היה מתקבל בתחילת הקדנציה, לא היינו זוכרים את זה. אתה יכול לבקש סליחה.

מר אדם קניגסברגר: לא הבנתי מה אמרת, אבל לא חשוב.

(מדברים יחד)

מר משה רווח: אני לא חושב שאנחנו צריכים להשתתף במשחק הפופוליסטי הזה. אם לא שמתם לב, אנחנו ועדת קישוט, והדבר האחרון שאני רוצה להיות, זה ועדת קישוט. אני חושב שלהנציח את החיילים שלנו ואת מי שנהרג לנו בעיר, זה יותר חשוב כרגע. וביידן, נכון שהוא תומך בישראל, נכון שהוא עבד לטובת ישראל, הכל טוב, אבל יש סדר עדיפות. וכרגע, כולנו פה נבחרנו בשביל להיות למען תושבי רמת גן, בשביל תושבי רמת גן, תושבי העיר שלנו. קודם כל צריך להנציח אותם. ובעזרת השם, קודם כל בישיבה הבאה יש הרבה הצעות לסדר, קרן והקמה והכל הדברים האלה, אז אנחנו נראה כמה אתם רוצים לעזור וכמה באמת, בלי להתעסק בפופוליזם זול, כמה חשוב לכם לעזור לתושבי רמת גן. אז תודה רבה.

מר אדם קניגסברגר: בכל הלוויה ובכל ביקור תנחומים, אנחנו הבטחנו למשפחות שאנחנו ננציח אותן. היות שהדבר הזה עדיין נמצא בתהליך, ולדאבוננו, אנחנו עוד לא יודעים כמה וכך הלאה, ההנצחה הזאת היא בוודאי תתקיים. הנושא הזה הוא לא שקול בכלל לעניין הזה של ביידן, זה 2 נושאים לגמרי שונים. אף אחד לא חשב לא להנציח. כל הנופלים יונצחו אני מאמין בצורה המכובדת ביותר.

עו"ד רועי ברזילי: טוב, אני דווקא חשבתי שצריך להנציח את ביידן או קצת לפני, כשהוא התחיל לדבר על הערכים המשותפים, וזו הייתה הנקודה שאולי, אולי הצליחה למנוע את ההתקדמות של ההפיכה המשטרית שבכלל הייתה שמה את החברה הישראלית במצב יותר גרוע?

עו"ד אביהוא בן משה: עוד פעם הפיכה משטרית?

(מדברים ביחד)

מר משה רווח: חבר'ה, הוא היה חייב לדבר, הוא היה צריך להגיד משהו.

(מדברים ביחד)

עו"ד רועי ברזילי: טוב שביידן התחיל לדבר עם החברה הישראלית בשפה של העמים החופשיים, כי זה גם מה שנתן את המעטפת. וטוב שהוא ראה שותפים מהצד השני כאן בישראל, שידעו לתת לו את לחיצת היד כשהיה צריך, והוא ידע לתת אותה בחזרה כשאנחנו היינו צריכים. ואני חושב שאנחנו צריכים לתת את הכבוד הזה דווקא עכשיו, ואני מקווה שהמסר יהדהד גם בארצות הברית.

(מדברים ביחד)

עו"ד חיה מנע: איך עכשיו, איך עכשיו? משרד התחבורה לא יאשר את זה. איך עכשיו? זה כמו להגיד שמבטלים את תאגיד המים, אותו דבר בדיוק.

עו"ד רועי ברזילי: חיה, משום מה, ההנצחה הזאת מציקה דווקא לאותם אנשים שכנראה לא העריכו אותו בהתחלה. אנחנו צריכים שיידעו, גם בארצות הברית וגם אצל הנשיא, שיש מי שמעריך את זה מאוד-מאוד. ואנחנו רוצים שהמסר הזה יעבור, ואני חושב שזה חשוב שזה יעבור, ואני חושב שזה חשוב שזה יעבור עכשיו. המסר הזה שאנחנו זוכרים, מנציחים, משמרים ומודים.

מר כרמל שאמה הכהן: רק נסכם במשפט אחד. תבינו שכל הסיפור הזה שמנסים לצאת נגד כל דבר שאנחנו יוזמים, קודם כל, תבדקו את מה שאתם אומרים. חיה, אמרת דברים חכמים, לא הפרעתי לך. מאחר וההחלטה הסופית בעניין הזה, אנחנו רק גורם ממליץ, אצל משרד התחבורה, לא צריך פה לא ועדת שמות. יכולתי גם לכתוב מכתב ישירות לשרה. אבל אני חושב שזה נכון ומכובד לעיר רמת גן לקבל החלטה במועצת העיר, שמועצת העיר והעיר רמת גן, בשם התושבות והתושבים עושים את זה, ולא רק פנייה של ראש העיר.

תחליט השרה לקרוא ג'ו ביידן, לא צריך אפילו לחזור למועצה ולא לאשר את ועדת שמות. היא לא צריכה את זה מאיתנו. בזמנו כשתכננו את הקו כשהיה השר ישראל כץ, אמר כשדיברו, אחרי זה נכנסה הקורונה וכל הסיפורים. אמר – תשמע, נעשה שהממשלה בוחרת שם אחד, והעיר תבחר שם שני. בסוף הלכו על שמות מה שנקרא אוטומאטיים, לפי הצטלבות ציר ז'בוטינסקי מאיזה רחוב הוא מצטלב ולא בחרנו. אבל זה היה השיח בין משרד התחבורה לבינינו. אני חושב שזה נכון, אני חושב שזה מצטרף היום, כמו שאמרה רננה, המון תושבים התרגשו מהיוזמה הזו, זה גם מחזק אותם

בימים האלה. הדברים של רועי בעניין שאנחנו כן חייבים לגיו בייידן מעבר לסיפור הזה, על העמידה שלו, גם על השמירה שלנו כמדינה דמוקרטית, אנחנו צריכים לומר גם את זה. ואני חושב שזה נכון. מה שרועי אמר, אמרתי בכללי.

מר יונה טילמן עזריאל: ... לא עכשיו הזמן.

מר דני גולדשטיין: הלאה, אנחנו עוברים להצבעה, בבקשה. אנחנו יכולים להצביע פה אחד?

מר ליעד אילני: לא.

מר עזרא נחום: מי בעד? ירים את ידו. אני סופר. 12 בעד. מי נגד? 6.

מר דני גולדשטיין: מי נמנע? 3 נמנעים. ההצעה התקבלה ובזה אנחנו סוגרים את הישיבה הראשונה.

החלטה:

מאשרים הנצחת נשיא ארה"ב, ג'ו ביידן, כהוקרה על התייצבותו ההיסטורית באופן מלא לצד מדינת ישראל.

הצבעה:

12 – בעד, 6 – נגד, 3 – נמנעים.

_____
מר דני גולדשטיין
יו"ר מועצת העיר

_____
מר מוטי כהן
מנכ"ל העירייה